

Әхмәт СӨЛӘЙМӨНОВ

МӘҢГЕЛЕК ТУҢЛЫКТАҒЫ ЙЫЛЫЛЫК

5. Фәлән ерзә алтын бар, ти...

Кунак аз ултырыр – күп һынар, тигән боронғолар... Шуның һымак, Саха сирендә бер азналай ғына булынылһа ла, байтак нәмә белеп кайтылынды. Тегенеһе, быныһы менән һөйләшеүзән, үзем күргәндән мин шуға төшөндөм. Әүәл әүәлдән бында, фәнгә һәм ғалимдарға Мәскәү қасан рәхимле карашын ташлар икән, тип көтөп ятмайзар икән. Әкиәттең бер ақыллы геройының, ишеткәнде һөйләһәм, язык булыр, күргәнде һөйләйем, тигәне кеүек булһын әле, тим мин дә. Шуға ла, озонғарак һузынқырап булһа ла, тәфсилләп бәйән итмәксемен.

Суверенитет алғас та, үтә ирәйеп, эйфорияға бирелеп, ойоп китмәй,

Форсатың – бер сағың,
Килмәстер һәр сак ул,
Сосайып, тотмаһаң,
Ыскыныр борсак ул

тигән принцип буйынса, етез кузғалып, тиз эшкә тотона сахалар. Иң әүәл милли кадрзарзы үстереүгә иғтибар бүлә етәкселәр. Сөнки, Сталин үзе иҫкерһәлә, уның “Бөтәһен дә кадрзар хәл итә” тигәне иҫкермәүен хәтерзәренә нык һендергән улар. Беззән айырмалы рәүештә, улар укырға сит илдәргә, Англияға, Америка Кушма Штаттарына, Төркиәгә, берәмләп һәм урык-һурык түгел, ә йөзәрләп-йөзәрләп ебәрә икән саха сығышлы йәштәрзе. Рәсәйзең үзәк вуздарында ла күп укый имеш улар. Ә республиканың үзәндәге профессиональ урта һәм юғары укыу йорттары һақында әйтеп тораһы ла юк. Укыу йорттарына

ингәндә төпкөлдәрзән килгән йәштәр өстөнлөк менән файзалана икән. Быға ышаныу өсөн төштән һуң Якутск урамдарына бер сығып әйләнеүең дә етә. Үзөбезсә әйткәндә, кара сәүкәмени! Урам тулып саха йәштәре йөрөй. Кисен майзандарға сығып ура, урамдарға күз һал – йәнә улар. Бында урам тулып теләнселәп ултырыусылар юк. Ә беззә, тажик сәкмәне кейеп, кем генә теләнселәп йөрөмәй. Базарға барһаң да, трамвай, автобустарза ла, троллейбусында ла – бөтә ерзе Урта Азияныкылар за тау халкы баһып алған. Коммерция автобустарының рулен дә уларға бирә башланык. Инде идара итеү рулен тоттораһы ғына калды. Шунан хайран калабыз за, наркомандар күбәйә, СПИД тарала, башка венерик сирзәр үрсей, тип яр һалабыз. Үтә киң күңелле булһаң, бестәтәү зә калырбыз әле. Баш калабыззың иң үзәк урамында, Дәүләт циркы менән “Искра” кинотеатрының ике араһына баһқан бестәтәү курайсының бронза һыны көнәлгәре шуны һынландырып тормағайы.

Мин был язмаларзы әзерләгән арала “Ағизел” журналы Рауил Бикбаевтың “Китғалар аша” тигән юльязмаларын баһып өлгөргө. “Диалог Евразия” журналы сыға башлау уңайы менән Төркиәгә кабаттан сәфәр кылыуы һақында язған халык шағирын да борсой икән был мәсьәлә. Бына ул ни ти: “Ерзәрен баһып алыуға каршы күпме тапкырзар яуға күтәрелгәндәлә, башкорт башкаларға карата нәфрәт һакламаған, үз язмышын ғына кайғыртып, башкаларзан айырылып йәшәргә йыйынмаған. Иң ауыр сактарза ла халкыбыззың

Азағы. Башы 6-сы һанда.

күңеле донъяға асык булып, карашы ихлас булып калған. Башкорттон күңеле шулай киң булғанға ла бит, күпме бисаралар безгә килеп һыйынған, батша изеуенән касқан татары ла, сыуашы ла, марийы ла, удмурты ла, мордваһы ла беззә үзенә яңы төйәк тапқан, ер һәм ирек эзләгән рус, украин крәстиәндәрә лә ошонда нигезләнгән. Уларзың барыһы менән дә башкорт эскерһез аралашып, Тукай әйтмешләй, “тел, лөгәт вә әхлак алмашып” йәшәгән. Ошо кунаксыллығы, сабыйзарса йомартлығы, азақка табан төрлө заман хакимдарының мәкерле колониаль һәм миграцион сәйәсәте аркаһында үзенә фәзиз төйәгендә азсылыкта тороп калырын, үз ерендә башкаларға кайһы сакта үз ихтыяры менән, ә һуңғы замандарза көслө қысым астында, сараһыззан, урын бирә-бирә кешеләренең һаны буйынса үз илендә өсөнсә милләткә әйләнәрен, шул аркала наһакка гәйеп һүззәрә ишәтерен башкорт күз алдына ла килтерә алмаған, әлбиттә“. (Бикбаев Р.Т. Китғалар аша: Сәйәхәтнамә//Ағизел. – 2001. – №2. — 155-се б.)“. Хак һүззәр, урынлы борсолоу. Республикала һәм, гөмүмән, Тарихи Башкортстанда этник баланс күптән бозолған, тип, ошо мөһим сәйәси, социаль әһәмиәтле демографик проблемаға кул һелтәүзән киләме был? Әллә һаман да киң күңелле (дөрөсөрәге, хуш күңелле) булығыбыззанмы? Әллә һаман да, юғарыла якшырак беләләрзәр әле, был мәсьәлә миңә қағылмай, тип, йәмәгәтселектең ошо мөһим мәсьәләгә күз йомоуынанмы? Әллә һаман да интернационализм менән интервенцияны айыра алмауыбыззанмы?

Өстөнлөк (льгота) тигәйнем. Был хәл бер Якутстанда ғына түгел, уның күршеләрендә лә күзәтелә. Ханты-Мансийск калаһынан килгән М.А.Лапина тигән ғалимә үзенә докладында: “Һуңғы йылдарза ханты менән манси халкының иҫәбе арткандан-арта бара“, – тип, беззә гәжәпкә калдырғайны.

– Тыуым шул хәтлем көсләмә? Әллә, Ингуш Республикаһындағы һымак, һеззә лә күп никахлығыкка рөхсәт бармы? – тип һорағас, ул:

– Юк-юк, ундай закон хақында һүззә сықканы юк, – тине лә былай тип өстәп куйзы: – Ситтән килеүселәр, хат-

та украиндар, урыстар за, ханты йә манси булып языла.

– Ниндәй ихтыяждан сығып улай итәләр һуң улар? Әллә ханты менән манси кыззары үззәрәненә нык ғашик иттерәме уларзы?

– Ниңә, ханты менән манси кыззары башкаларзыкынан бер зә кәм түгел! Ана, докладсының үзенә карағыз, – тине кемелер. Докладсыбыз:

– Беззәң кыззарға өйләнәүселәр зә бар. Өйләнмәйенсә лә, үззәрәненә йә ханты, йә манси тип яззырыусылар за бар. Урындағы льготаға өлгәшер өсөн шулай итәләр, – тигәс кенә шау-шыу бағыла төштә.

Мәскәү яғында көн торосо гел аяз булып тормауына бер дәүләт булып йәшәү дәүерендә күп тапқырзар тарих шаһит булығын онотмайзар икән Саха илендә. Быны ғалимдарға булған мөнәсәбәттә лә күзәтергә була. Беззәге һымак, уларза ла суверенитеттың бер қазанышы булып Саха (Якутстан) Фәндәр академияһы асылған. Әммә беззә Башкортостан Фәндәр академияһы йә завод, йә тармак яһында хасил булған иҫәпһез техник тикшеренәү институттары үзенә берләштерзә. Ә гуманитар фәндәр буйынса бер генә институт та ойшторолманы. Булығының етәкселәре үззәрә, академия өсөн кайза куш куллап тауыш бирә-бирә, кайза терһәк менән төртөшә-көрәшә, уның составына инделәр: кеме республикабыз тарихында беренсе тапқыр ойшторолған шул ғилем үзәгенең ысын ағзаһы (действительный член), кеме – мөхбир-ағзаһы (член-корреспондент) булығы (хәйер, һуңғыһына кайһы бер кафедра, бүлек мөдирзәрә лә) өлгәште. Кемдәрзәрә таррафынан тырышып-тырышып мөһйөлгән һөйәккә лә, хуш, тигән теге кем һымак, иҫәпкә бар, һанға юк, йәғни академия табағынан низер алып һогонорға ирке булмаған, бары йыйылыштарза тауыш һәм кул күтәрәү хоқуғы алған ассоциатив ағзалар үрсәтелде. Ә гуманитар йүнәләштәге институттар һәм институт хоқуғындағы бүлектәр “на всякий случай“ қағизәһе буйынса Рәсәй Фәндәр академияһының Өфө ғилми үзәгендә тороп калды. Бер ниндәй зә логика юк бында. Башка фәндәрзән айырмалы рәүештә, Башкортостандың

тарихын, мазәниәтен, сәнғәтен, башкорт халкының телен, әзәбиәтен, ижадын тик ошонда ғына, Башкортостанда ғына, өйрәнәләр. Башкалары буйынса Рәсәйзең, донъяның теләһә кайһы төбәгендә тикшеренергә була. Улар бында бары төйәкләнгән генә (урыс салап әйткәндә, прописка ла ғына тора). Урындағы академияға уларзың һис кенә лә мөнәсәбәте булырға тейеш түгел, тип расларға йыйынмайым. Алла һаклаһын! Гонаһы ни тора! Әммә шуға ақылым камил — урындағы академияға иң элек ошо урынға кендеге менән береккән филми учреждениелар инергә тейеш ине.

Мин, бында бер ниндәй зә логика юк, тип һүз башлағайным. Әйттем дә кайттым. Әммә ошо урында:

— Хәйер, һәр кемдең үз логикаһы! — тип әйткә килә.

— Вот, вот! — тип әйтер берәй оппонентым, кинәнеп, һук бармағын минең якка төртгә-төртгә. Шулай итһә, шулай та торһон. Ә мин һүззе бер хәтирәгә күсерәйем. Бынан бер нисә йыл элек (исәпләп сығаруысыға еңелерәк булһын: академик Р.И.Нигмәтуллинға, Рәсәй Фәндәр академияһының Өфө филми үзәге президиумы рәйесе вазифаһынан тыш, Башкортостан Фәндәр академияһы президенты бурысын да йөкмәтер алдынан) Тарих, тел һәм әзәбиәт институтында ла, әлегә ике филем үзәктәренең президиумдарының ултырыштарында ла кызыу-кызыу бәхәстәр булып алғайны.

— Ниңә Тарих, тел һәм әзәбиәт институты Башкортостан Фәндәр академияһы составында түгел?

Тәүзә ошо һорау һерәйеп килдә лә сықты. Уға башта бындай яуап яңғыраны:

— Был институттың йорто, фәлән-төгәнә Мәскәү аксаһына төзөлгән. Беззең яңы академияға күсәебез булыр — иртәгәһенә үк, шуларзы тотонған, файзаланған өсөн, аксағыззы беззең кеңәгә ағызығыз әле, тип әйтәсәктәр.

Карл Маркс урамындағы йәшел йорттағы (ике филем үзәге президиумдары йортонда) һөйләшеүзә ошо һорау, ошо яуап яңынан яңғырағас, профессор М.С.Ғөбәйзуллин:

— Юк, ул биналар республикабыззың бюджетына төзөлдә, — тине. Иктисад докторының был һүзенә каршы реп-

ликалар за яңғыраманы, уны кеүәтләүсе лә булманы. Сөнки һүз икенсе юсыкка күсте. Юридик фәндәр докторы, профессор Ф.М.Раянов:

— Башкортостан Фәндәр академияһы асылуу, уға инеү, кайһы берәүзәр әйткәнсә, Рәсәйзән айырылыу, Рәсәй Фәндәр академияһынан айырылыузы аңлатмай бит әле. Элек союздаш республикаларзың фәндәр академиялары ниндәй хокукта СССР Фәндәр академияһы составында булған, Башкортостан Фәндәр академияһы Рәсәй Фәндәр академияһы составында шундай хокукта булырға тейеш, — тине.

Был мәсьәлә Тарих, тел һәм әзәбиәт институтындағы һөйләшеүзә куйыртылған сакта калкып-калкып куйғайны, әммә ул сакта ла, әле лә уға төплә яуап биреүсә табылманы. Әйтерһең, Раянов иптәш шуны тыңлап торған. Әммә бары фекерзәр тап килешенә һөйөнөү менән генә хушһынырға тура килдә. Ни өсөн тигәндә, институтта һөйләшеү ваҡытындағы һымак, бында ла ул фекергә иштәре китмәнә етәкселәрзең. Хәзер инде ул һөйләшеүзәрзән һуң, әйткәнәмсә, байтак һыузар акты. Шул сәбәптән иптәштәрзең әйткәнән һүзмә-һүз еткерә лә алмағанмындыр бәлки. Тик шуныһы хак: бындай иҫәпкә бар, һанға юк һөйләшеүзәр, ул сактарза, асылда, тик торғандан һауа тибрәтеүзәр әз булманы, әммә әле тура телмәр итеп һызык өстөнә алынған һүзәрзең йөкмәткеһә дөрөс.

Шул һөйләшеүзәрзең берендә мин:

— Беззең институт та Башкортостан Фәндәр академияһына инмәгәс, ул бары урындағы әһәмиәткә эйә булған академиктар һәм мөхбир-ағзалар үрсетеү өсөн генә асылдымы ни?! — тип ыскындырғас, хөрмәтлә генә бер ағай (ауыр тупрағы еңел булһын, гүрә нурлы булһын! Биғәй-бә!), Мәскәүгә аренда һакын түләү мәсьәләһен дә иштә тотоп:

— Башкортостан суверенитеты ла под вопросом торғанда, иптәштәр, был мәсьәләһә күтәрмәү хәйерлә. Рәсәй Фәндәр академияһынан китмәйек! — тине. Шунда ултырған башка тарихсылар за уны хуплап:

— Ну да! Ну да! — тиештеләр.

— Суверенитет ваҡытлы күренеш булырын белгәс, ниңә һез, йәмғиәт үсе-

ше законсылыгын төптөн өйрөнөүсө тарихсы иптэштэр, өнһөз ултырзыгыз? Ниңэ халыкка, был эш зарарлы, ул барып сыкмаясак, тип аңлатманыгыз? Ниңэ улай булгас без суверенитет тураһында декларация проектының раҫлануын талап итеп, өс көн буйына өшөпкатып, Ак йорт алдында пикетта торзок? Һеззеңсә, республиканың суверенитет алыуы – бер башкорттар өсөн генәме лә, Рәсәйзән сығып китеүме? Суверенитетыбыз алып биргән Фэндәр академияһы составына инеү – Рәсәй Фэндәр академияһынан китеү менән берме ни?! Элек союздаш республикалардың фэндәр академиялары СССР Фэндәр академияһы составында булды түгелме? – тип әйтергә тура килгәйне миңә. Ошо һөйләшеүзәрзә булыусылардың кайһы берәүһе бөгөн:

– Әйттек бит! – тип яуаплар был юлдарзы укығас оло кәнәғәтләнеү менән, суверенитетыбыздың Мәскәү тарафтарынан сикләнеүен күз уңында тотоп. Ни хәл итәһең; һәр кемдең үз логикаһы... Эммә хәкикәт бар, хәкикәт – бер. Оло Ватаныбыз әлегә РИ тип түгел, РФ тип атала. Ә федерацияны үзен-үзе тураклау һөзөмтәһендә барлыкка килгән өлкәләр һәм крайҙар түгел, ә СССР-зы хасил иткән союздаш республикалар һымак, суверенлы республикалар хасил итә. Шуның һымак, суверенлы республикалардың фэндәр академияһы ла әүәлге шул союздаш республикалардың фэндәр академиялары хокуғында Рәсәй Фэндәр академияһы составында булырға тейеш. Әйткәндәй, ниңә оло академиябыз Рәсәйзекә генә? Рәсәй Федерацияһының булырға тейеш түгелме. РИ сакта “Российская Императорская АН” булған, СССР сағында – “Академия наук СССР” ине ләбаһаң!

Ярар уныһы. Киләйек йәнә Саха тарафтарына. Беззән айырмалы рәүештә, сахалар шикләнеп, шөбһәләнеп тормаған: гуманитар фэндәр өлкәһендә тикшеренүселәрзең етәкселәре генә түгел, ут күршебез Татарстан Республикаһындағы һымак, тотош институттары менән республика фэндәр академияһына ингән. Беззе үз иҫәптәренә сақырып, үз иҫәптәренә ашатып-әсереп, бушлай кунакханаларза тотоп, Мәскәү: “Хакимлык

итеү горизонталләшеп киткән, шуны терән торғозайым“, – тип ятканда, олонхо юбилейы, шуға бағышлап халык-ара конференция үткәреп ятыуларына карағанда, насар йәшәмәйзәр.

Сахала фәнғә мөнәсәбәт һиндәй икәнәнә шул да базык миҫал. Әүәлдән ишетә йөрөгәнәм – шулай ук ике ятып та беззең ғалимдардың бер төшөнә кермәс яңылык. Беззең өсөн генә яңылык. Саха ғалимдары өсөн, бер шаян йырдың: “Төшкө тамак, киске тамак. Билдәле бит, Сафура!“ – тигәнә кеүек, күптән инде ғәзәти, башкаса мөмкин булмаған хәл кеүек тойола. Ә һинәнә күз уңында тотам һуң мин был урында? Шуну күз уңында тотам: Саха йөмһүриәтендә кандидатлык диссертацияһы яклаусыны республика президенты егерме мең тәңкә менән бүләкләй. Әгәр ки дәртендән тыш, дарманың булып, фән докторлығына диссертацияны уңышлы яклай алһаң, рәхим ит – һиңә кырк мең.

Бындай дәрәжәләргә барып етеүсә белә: юкты бар итеп, қайҙан етһә шунан өзөгөңә ялғау таба-таба ғына, барып ирешәһең уға. Спонсорың булмаһа, әлбиттә. Шуға күрә бындай мәрхәмәт һис кенә лә ғалимдың әсен тишмәй: тишеккә мул ғына ямау, өзөлгәнғә ялғау ғына булып кала.

Әле Саха хәлдәрен һөйләп ултырам, ә хәтеремә 1999 йылда Төрөк йөмһүриәтенәң Элазиг улусына халык-ара филми конгреска барғанда бер әзри (әзербайжан) коллегамдан ишеткәнәм килеп, миңә хакта әйтергә онотма әле, тигәндәй булды. Ул егет, Бакынан килеп, Элазиг университетында укытып йөрөй икән. Тәүзә контракт буйынса эшләгән. Әле, ике ил гражданы тигән хокукка әйә булып, ғәиләһен күсереп алған.

– Катын инде шул совет осоронда кабул ителгән күләмдә Әзризән пенсия ала, улым бында аспирантурала укый, үзем укытам, – тине боронғо СССР-зашым.

– Эш хакығыз күпме һуң? – тип кызыкһындык Кыргызстандан килгән дуҫ менән икәүләшеп.

– Күпме тип ни – мең доллар инде шунда. Төп укыу әшенән тыш, үзебезсә әйтмешләй, почасовик булып, икенсе урында лә дәрәс бирәм. Унан тыш “за

отдаленность от центра“ тигән коэффициент та алам. Йәмғеһе ай һайын мең ярым доллар була инде, – тине яңы танышым, күзен дә йоммайынса. Бәлки, шыттыралыр? Кем белһен уныһын. Һәр хәлдә, көтөрләмәс ерзән эсең көтөрләрлек сумма һаҡында һүз алып барзы ул.

Ошо урында келт итеп шул да хәтергә килеп төштө. 2000 йылдың октябрҙә “Йәшлек“ гәзитендә “Руһи миһасты халыҡка“ тигән баш астында бер интервью баһылғайны. Уны республикабыҙ телевидениеһының “Мәңгелек талип“ тигән тапшырыуы буйынса күптәргә таныш Илшат Рәшит улы Насиров биргән ине. Ул күптән инде талип түгел. Медицина институтын, унан Урал дәүләт университетының философия факультетын тамамлап, Хартумда халыҡ-ара университетта, Сәғүд Фәрәбстанындағы Ислам мәҙәниәте институтында белем алған. Бөгөнгө көндә философия фәндәре кандидаты Илшат Насиров Башҡорт дәүләт университетында гәрәп теленән дәрестәр бирә. Күп илдәргә, ишетмеш буйынса ғына түгел, үзе йөрөп, үзе күргән, өйрәнгән кеше буларак, ул шулай тигән ине үзенең интервьюһында: “Кыҙғаныска каршы, безең илдә белгестәр, вуз уҡытыусыларының эше бик түбән баһалана. Сағыштырыу өсөн карағыз: Африка уҡытыусыһының бер айлыҡ эш һаҡы – 100 доллар, Сәғүд Фәрәбстанында фән докторына – 4 мең, ярлы ғына ил һаналһа ла, Суданда уҡытыусыға 100 доллар түләйҙәр. Ә бында фәнгә хезмәт итеүсә бәләкәй генә эш һаҡына, етмәһә, торлаҡһыз интегеп, йәшәргә (Илшат кусты ғәфү итһен, “йәшәргә“ түгел, дөрөсө – “йән асырарға“. – Ә.С.) мәжбүр була“.

“Фәлән ерзә алтын бар, барһаң – бақыры ла юҡ“. Был мәкәлдә белмәгән кеше әззәр, моғайын. Әйткәнемдән, бәйән иткәнемдән төшөнгәнһегеззәр: булғылай икән шул ул. Хатта тура мәғәнәһендә лә. Хатта, алтын бар за алтын бар, тимәгән ерзә лә. Хикмәт үз ерендән сыккан мәғдәнгә хужа була белеүзә, унан өлөш ала алыуза ғына түгел, алтынға биргеһез аҡылды киләсәк һаҡына эшләтә белеүзә лә.

6. Көнләшмәле, сәмләшмәле эштәр

Конференция көндәрендә байтаҡ олонхоһуттарзы тыңланылды. Шул сағында көнләшеү тойғоһон саҡ тыйып ултырынылды. Беззә лә ошондай коллективтар ойошторорға була лабаһаң. Юкмы ни беззә эпостар за, әзме ни беззә кобайыр башкарыусылар. Саха иле менән таныша торғас, шуныһына ла төшөнөлдө. Бында наслег(ауыл), улус мәҙәниәт һарайҙарында ла, мәктәптәргә лә олонхо культы көслө. Уны уҡыусыларҙан да, һуғыш ветеранынан да, тукһанды ваҡлап барыусы карсыҡ ауызынан да ишетеп, һокланыу насип булды.

Шуныһы ғәжәп: Сахала эпос(олонхо) традицияһы әле лә тере. Мәғлүм булыуынса, эпостар жанр буларак тәүтормош-ырыу королюшо таркалып, феодаль мөнәсәбәттәр урынлаша башлаған дәүерзә һасил була тигән фекер фәндә ныҡ тамыр йәйгән. Әйттерһен, ырыу королюшоноң емерелеуен көтөп кенә торғандар, “Етте, феодализмға күсәбез, иптәштәр! Эпос ижад итә башларға ваҡыт!“ тигән күрһәтмә килгән кайҙандыр юғарынан. Ул сағында хәзәр мәғлүм булған мифологик эпостар менән ни эшләргә? Күрәһен, эпик традиция фәндә тамырланыр караштарға кармай, боронорак, бик борон заманда тыуа башлаған. Артабан, һүз зә юк, яңы бер эволюция дәүерен кисергән. Әммә эволюция тигәнән, кайһы берәүзәр уйлағанса, камиллашыу, “шымарыу“ дәүере тип кенә күзалларға ярамай. Сөнки сифат яғынан юғалтыузарзы ла әз кисермәгән эпос. Ошо әйтелгәндәр фонында саха эпосы(олонхо) “канунға һыймаһ күренеш“ булып калған. Башка тарафтарза эпос ижад итеү кан замандарында тороп калған. Бөгөн кайҙалыр, һиндәйзәр халыҡ үзенең эпосы менән ғорурлана ала икән, ул бының өсөн шул әсәрзәрзе быуын-быуын тапшыра килгән сәсәндәргә, манассыларға, ашугтарға, ақындарға, кобзарҙарға, сказителдәргә бурыслы. Касандыр ижад ителгән сюжеттарзы быуаттарҙан-быуатка, эстафета тапшырған һымак, ана шулар беззәң осорға килтереп еткергән. Хәзәр инде беззәң, ундай һүз һәм моң оҫталарының сәңгәте, язма индивидуаль ижад өҫтөнлөк итә башлау һөзөм-

тәһендә, һүрелә барып, һүнер сиккә еткән дәүер кешеләренән, шул оҫталарзың изге эшенең, улар һаҡлап килтергән комарткыларыбыззың бәсен, кәзерен белеү, һис юғында, хөрмәт йөзөнән уларзы теркәп калыу сараһын күреү талап ителә.

Эпик традиция һаҡында һүз йөрөткәндә, башка тарафтарза, күптән һүнгән усақтың көлөн теүештереп, касандыр унда бешерелгән көлсә тәмен тойорға маташкан бер мәлдә, сахаларзың эпик ижад усағы әле дөрләп яна. Сахаларға ғына хас тәм-том, башка милли ризык тик уларзың сыуаллы усағында ғына, тик улар кулы менән генә бешерелә алған кеүек, олонхо бөгөн дә үзенең тәү булмышына хас хуш есен, аһәнен юғалтмаған. Бының үз нигезе, үз сәбәптәре бар.

Сахаларзың бабалары әллә касан, быуаттар төпкөлөндә үк, әле уларзың бөгөнгө варистары йәшәгән икһез-сикһез ерзәргә ереккән дә, башка төрки-зәрзән бөтөнләй тиерлек айырылып, үззәренең рухи хазиналарын тәүбулмышынсарак консервациялап алып кала алған. Уларзың олонхоһынан, шуныһы йә быныһы “билдәле сәбәптәр аркаһында“ (?) уртаҡ, тип өлөш дәғүәләүсә лә йә булмаһа һорап та тормай сәлдереүсә лә юк.

Башкорттоң йә бүтән төрки халыктарының эпосынан һәм, һөмүмән, эпик традициянан саха эпосы – олонхо нык айырыла. Унда һүз һәр сак Урта донъяны үзләштереүсә, шуның тәүге кешеләре булған баһадирзәр каһарманлығы үзәк урынды биләй. Ул баһадирзәр *уранхай сахалар* тигән кәүемдең бабалары иҫәпләнә. Ә *уранхай* сахалар тигәндә, эпик комарткылар хәзерге сахаларзың боронғо үзатамаһын күз уңында тота икән. Улар, тимәк, уларзы кур-салаусы баһадирзәр, олонхолар аңлатыуынса, улай-былай ғына кәүем түгел, ә Күктең үзенән яралған зат, дөрөсөрөгә, Күктә йәшәүсә *айыы аймағынан* (нәселәнән) килеп сыккан зат иҫәпләнгән.

Олонхо сюжеты *айыы аймағы* баһадирының каһарманлык биографияһын тасуирлауға корола. Ә инде тематик яктан ул сюжеттар өс төркөм һасил итә. Берәүзәре Урта донъяны *айыы аймағы* нисек үзләштерә башлай, ана шуны

бәйән итә. *Икенсе төркөмгә* ингәндәре – *уранхай саха ырыузарының* башлыктары тураһында, *өсөнсөләре* шул кәүемде курсалаусылар һаҡында һөйләй. Хәзерге саха фольклорсыларының күренекле бер вәкиле иҫәпләнгән Н.Е.Емельяновтың асыҡлауынса, ана шундай өс тармак һасил итеп, олонхолар якуттарза ырыу корошо һасил булыуын, уның таркалыуын бөтә каршылыктарында күрһәтеп, ырыусылык аңын сағылдыра. Шуға ла ул әле лә ырыу эпосы булып кала. Социаль мотивтар уларза сала-сарпы ғына бирелә. Шунлыктан улар эпик сюжетта хәл иткес роль уйнамай.

Бөгөнгө көндә, бигерәк тә суверенитет шарттарында, Саха илендә олонхоға иғтибар айырыуса артканы күзәтелә. *Беренсенән*, боронғо эпик әсәрзәрзә башкарыу мәктәптәре тергезелә. Әле лә унда азналар буйы һөйләп, көйләп бөткөһөз олонхолар бар икән. Шундай йылға буйы әсәрзәрзә башкарыу оҫталары – *олонхоһуттар за* күп.

Икенсенән, олонхоһуттарзың шундайзари ла оспрай тора: улары йә боронғо эпик сюжет буйынса йә бөтөнләй икенсе темаларға үззәре лә олонхо ижад итә. Үтеп киткән егерменсе быуаттың алтмышынсы йылдарында саха фольклорсылары Роман Петрович Алексеев тигән олонхоһуттан 50 000 шиғри юлдан торған “Алаатыр Алатойон“ тигән олонхо язып алған. Был эпос өс өлөштән тороп, батырзәрзә өс быуыны башынан үткән хәлдәрзә бәйән итә. Уны ижад иткәндә олонхоһут, теге вақыт термины менән әйткәндә, “ғаилә подряды“ ысулын кулланған: уға кызы, ейән-ейәнсәрзәре, ағай-энеһенең бала-сағаһы булышкан. Лена ярында урынлашқан асык музейға барғанда, был һүз оҫтаһының том-том йыйынтыктарға һыйғыһыз язмаларын (ә уларзы, әйткәнәмсә, күмәкләшеп күсергәндәр) үземә лә тотоп, битләп карарға насип булды (конференция кунактары килеү уңайы менән унда төрлө күргәзмәләр, шул иҫәптән олонхоһуттарзың кулъязмаларынан да экспозиция аскандар ине). Алексеевтың “ғаилә подряды“ әзерләгән дәфтәр-дәфтәр кулъязмаларза, олонхонан тыш, йырзәр, легенда, риүәйәттәр зә теркәлгән ине. Бер урынға йыйылһалар, саха-

Олонхоһут менэн

лар милли байрамдары *Ысыах* вақытында *абырзах* (тизэйткестэр) эйтешеү бэйгеген үткэрергэ эүэштэр икэн. Алексеевтар шундай тизэйткестэрзе лэ күп язып алған. Уларзың да күптөрөн Роман Петрович үзе, йэ “гаилэ подряды” менэн ижад иткэн.

– Был хэтле байлыктың китап булып басылғаны бармы? Бэлки урыс теленэ тэржемэ ителгэндер? – тип һоранык без.

– Юк шул. Әлегэ бына илле йыл инде был кульязмалар хэрэкэһез ята, – тине күргэзмэгэ аңлатма биреүсе ханым.

Профессиональ шағирзар рэтенэ дэгүэ итмэйенсэ генэ, Саха илендэ элек-электэн киң билдэле булған һәм үз улусында дан алған, унан тышта һан алған Р.П.Алексеев тибындағы олонхоһуттар күп булған. Үткэн быуатта Э.К.Пекарский тигэн мәғрифэтсе фольклорсының үтенесе буйынса “Өлбөт Бэргэн” (“Үлмәс Мэргэн”) тигэн олонхоһы яззырған Николай Тихонович Абрамов (эйткэндэй, эсһе яғынан олатаһы булған А.П.Аржаков Сәһән (Сәсән) тигэн кушамат йөрөткән) үз кулы менэн уға “Нюргун Боотур” олонхоһын да язып биргән. Константин Григорьевич Оросин, шулай ук “Тойон Нюргун” тигэн олонхоһы үзе ак қағызға теркэгән Николай Филиппович Попов кеүек олонхоһуттар ана шундайзарзан булған. Олонхо языу традицияһы Сахала эле лэ дауам итэ икэн.

Олонхо өйрөнөп, олонхо ижад итеп, танылған шағир булып китеүселэр зэ эз түгел. Был хакта мин Башкорт дэүлэт университетының башкорт эзэбиэте һәм фольклор кафедраһы ултырыштарында Саха иленэн килгән Прасковья Сивцеваның тэүзэ кандидатлык, унан докторлык диссертацияларын тикшергэндэ башланғыс мәғлүмэт алғайным. Бындай шағирзар, асылда, якут эзэбиэтенэ нигез һалыусылар булған. Йәғни, икенсе төрлө эйткэндэ, олонхо йэш эзэбиэтең тыууына, үсөп китеүенэ, Маркс һүз-зэрэн файзаланыңқырап эйткэндэ, нигез һәм арсенал булған. (Уйлай куймағыз тағы, Маркс сахаларзы күз уңында тоткан икэн тип. Юк. Ул, грек мифының грек сәнғәте өсөн һиндэй эһәмиэткэ эйэ булуы хақында һүз йөрөткэндэ, шулай тигэн).

Саха эпосын башлап тикшереүсе, саха совет эзэбиэтенэ нигез һалыусы П.А.Ойунский (эйткэндэй, конференция вақытында беренсе секция менэн миңэ рәйестәшлек иткэн күренекле фольклорсы Сардана Ойунская уның кызы булып сыкты), саха халык шағиры В.М.Новиков – Кюннюк Урастыров, шағир-импровизатор М.Н.Тимофеев-Теплоухов, сәсмәүер остаһы С.С.Яковлев-Эрлик Эристин, шағир С.С.Васильев кеүек саханың өлкән быуын эзиптэре бала сактарынан ук олонхо мөхитендэ, олон-

хо стихияһында тәрбиәләнеп, олонхо эстетикаһын үзләштереп, олонхоса фекерләргә өйрәнгәндәр. Шуның менән бергә уларҙың һәр береһенең был тәңгәлдә үз киблаһы ла булған. В.В.Илларионов әйтеүенсә, В.М.Новиков-Кюннюк Урастыров: “Миңә тиһтәләгән олонхоһуттар башкарыуын тыңларға насип булды. Әммә Чээбий кеүек матур һөйләгән олонхоһутты осратқаным булманы. Ул поэтик импровизацияға маһир ысын олонхоһут ине“, – тип әйтер булған. Эрлик Эристиин иһә үзе тыуған наслегтағы И.К.Платонов-Ырыя Илья менән Хоосой тигән танылған олонхоһуттар менән дуһ булған. Фөмүмән, П.А. Ойунский, Кюннюк Урастыров, Теплоухов, Эрлик Эристиин С.С.Васильев иһе саха әһиптәрен *олонхоһут языуылар* тип йөрөтәләр. һәм, әлбиттә, уларҙың традицияһы ла артабан олонхосылыҡ традицияһының йәнләнеүенә сәбәп була.

Бер мәлдә, тематик окшашлығын, уртаҡлығын иһәпкә алып, булған олонхоларҙан елле генә бер йыйылма текст төзөп тә маташкандар икән. Шулар махсаттан олонхо язып алыу буйынса конкурс та иғлан иткәндәр: кем дә кем иң тулы, иң төзөк, художестволы яктан иң сифатлы текст язып ебәрә, шулар еңеүсе була, йәнәһе. Тупланған материалды бер-береһенә теркәп, йыйылма текст төзөүән бер ни зә килеп сыҡмай. Мәгәр конкурс һәйбәт кенә һөзөмтә бирә: олонхо ижад итеү, ижад ителгәндең иһкәнен дә, яңыһын дә қағызға төшөрөү еше йәнләнә. Әйтмәксемен. Беззә фольклорҙың әлегә һиндәйзәр өлгөләрән язып алыуға киң йәмәғәтселекте йәлеп итеү махсатында конкурс үткәрелгәнә юк юғын. Әммә узған йөҙйыллыҡтың 30-сы йылдарында, әле яңыса укый-яза белеүселәребез иһәпле генә сактарҙа, халкыбыз ижадын язып алырға ваҡытлы матбуғат аша сакырыу менән мөрәжәғәт итеү ярайһы ғына ыңғай һөзөмтә биргән. Шулар заманда хәзәрә Тарих, тел һәм әҙәбиәт институты яһында елле генә фольклор фонды хасил була. Ваҡытлы матбуғат биттәрәндә лә айырым өлгөләр, хатта ки гәзит биттәрәндә лә эпостар баһтырыла башлай. Фольклор йыйыу эшәнен республикала йәнләнеүенә, аткарылған эшәнен күләменә карап, язып

алыуыларға билдәлә күләмдә әжер биреү зә нык булышылыҡ итә. Хөкүмәттең ярҙамы менән, әлбиттә. Туған фольклорыбызды төптән белгән оло йәштәге кешеләр барында ятып калғансы атып кал, тигәндәй, әле лә шулар эште тергезгәндә, кайһылай за отор инек. Бәлки сахалар кеүек фольклор йыйыуылар конкурсы ойштороғалыр. Низер уйларға кәрәк. Юкһа, кайһы бер цивилизациялы халыктарҙағы һымак, йәнлә фольклорҙан колак кәкәс, ах та ух килеүебез бар, үкәнеүзәр артынан үкәнеүзәр белдереп... Шулай булмаһын өсөн, был эштең дәүләт күләмендәгә мөһим әһәмиәткә әйә икәнән, дөйөм халык, киләсәк быуындар мәнфәғәтендә һис киһкәмәһтән аткарылырға тейеш, тип таныу һәм уға ең һызғанып тоһоһоуына кәрәк.

Саха илендә олонхо традицияһын йәнләндереүгә мәктәп укыуылары, художестволы үзешмәкәр коллективтар араһында уны башкарыу осталығына ярыштар үткәреү зә бик зур булышылыҡ итә.

Башкортостандағы Тарих, тел һәм әҙәбиәт институты һымак филми тикшеренеү институтын сахалар, беззән айырмаһы рәүештә, Саха (Якут) Республикаһы Фәндәр академияһы составына индереп, киңәйтә биреп, Гуманитар тикшеренеүзәр институты тип үзгәрткәндәр зә шунда “Олонхо бүлеге“ ойшторғандар.

Әлегерәк кыргыһзарға күз кыза ине. Ни өсөн тигәндә, бер эпос буйынса (данлыҡлы “Манас“ эпосын һаклау, өйрәнәү, таратыу буйынса) республика президенты әргәһендә “Манас“ дирекцияһы ойшторғандар ине улар.

Якутскиға килеп, калмык фольклорыһы Б.Б.Оконов менән танышып, унан Калмыкстанда лә милли эпосты һаклау буйынса президенттары катнашылығында эш алып барыла башлауын иһеткәс, йәнә әс көтөрлөп куйзы. Көтөрлөрлөк тә шулар. Уларҙа Рәсәй фәндәр академияһының Калмык гуманитар тикшеренеүзәр институтында әллә кәсан ук “Жангар филеме (жангороведение) секторы“ төзөлгән. Жангар филеме байтаҡ йылдар буйы калмык филемәнен (калмыковедениеның) үзаллы бер тармағы иһәпләнә икән. Әлегә көндә лә тик ятмайзар калмык дуһтар. Киреһенсә, был йәһәттән

эште тағы ла әүземерәк, йылдамырак алып баралар имеш. Түбәндәге фактар ана шул турала һөйләй зә инде. Элекке “Жангар гилеме секторы“ урынына калмык коллегаларыбыз «Жангар гилми үзәге» булдырғандар. Уның төп максаты – “Жангар“ эпосын комплекслы өйрәнәү һәм уны пропагандалау. Ошо эште йылдам рәүештә киң йәйелдерәү һәм якшы һөзөмтәләргә ирешәүгә Калмыкстан Республикаһы Президентының 1996 йылдың 23 сентябрәндәге “Калмык эпосы “Жангар“зы өйрәнәү һәм үзләштерәүгә дәүләт ярзамы тураһында“ тигән Указы һәм шуны бойомға ашырыу максатында Калмыкстан Министрҙар Кабинеты кабул иткән “Жангар“ тигән максатлы Программа зур роль уйнаған. Ул Программа 1997-2001 йылдарға иҫпләнгән.

Ә инде сахаларзың да тик ятмауы хақында 1999 йылда Бишкәктәге конференцияла осрашканда Саха (Якут) Республикаһы делегацияһы етәксене А.Н.Жирков менән профессор В.В.Илларионовтан ишетеп белә инем инде. Әле үзәрәнә килгәс, шул мәғлүм булды. “Сахалар за тик ятмай“, тип әйтеү – бер нәмә лә әйтмәү менән бер имеш. Бында бөтә кимәлдә лә, бар ерзә лә, аяғына баһканы, низән ултырғанының олонхо менән мауығыуы хақында әле мин теркәштергән мәғлүмәттәр генә лә шулай тип раһларға нигез була алыр ине. Бынан тыш, без тағы шуны ла белдек. Республикала “Олонхо ассоциацияһы“ төзөлгән. Уның президенты итеп Саха иленең Президенты М.Е.Николаев үзә һайланған. “Ундай президент – формаль етәксә генә инде ул“, – тип әйтеүсә булыуы ихтимал. Юк икән шул. Ассоциацияның президенты ошо ойошма советының президиумы аткарған ағымдағы эштәр менән етәкселек итә. Ултырыштар үткәрә, ултырыштан ултырышка тиклемге арала төрлө карарҙар кабул итә. Ил әсендәге, ил тышындағы йәмәғәт ойошмалары менән бәйләнеш урынлаштыра. Ассоциацияның штаттағы хезмәткәрзәрәнә эш хақы билдәләй. Без барғандың иртәгәһенә М.Е.Николаев рәйәсләгендә ассоциацияның сираттағы ултырышы булды.

“Олонхо ассоциацияһы“ – үз-үзән финанслай торған ойошма. Уның үз

балансы, банкта үз иҫәбе бар. Ул сит илдәрзәге шундай ук учреждениеларҙа ла иҫәп аса ала. Ғөмүмән, ассоциация – төшөп калғандарҙан түгел, үз уставы, үз программаһы булған һәм республика курсалауында эшләгән йәмәғәт ойошмаһы. Әйткәндәй, уның уставы ла, программаһы ла юғары кимәлдә хупланған, юстиция министрлығы тарафынан раһланған. Кайзандыр, кемдәндәр ишетмеш, низәндәр укып белмеш – бер нәмә, шул һүз барған эштә туранан-тура катнашкан кешенең ауызынан ишетәү икенсе нәмә. Миңә “Олонхо ассоциацияһы“ның вице-президенты, Саха (Якутстан) Республикаһының халык шағиры Савва Тарасов менән әңгәмәләшәргә насип булғайны. Әле шул әңгәмәне тәкдим итмәксен.

Ә.С. Был ассоциация ниндәй максаттан сығып, қасан ойошторолғайны?

С.Т. “Олонхо ассоциацияһы“ 1999 йылдың майында ойошторолдо. Быға олонхоның яқына тыууы вақытын билдәләү сәбәпсә булды. Ғалимдар, озақ уйлана торғас, мәғлүм булыуынса, 1250 тигән датала тукталды. Штаб төзөп алдык. Нимә менән шөғөлләнергә тейеш икәнәбеззә асықланык. Беренсенән, олонхоны һаклау, икенсенән, уны пропагандалау һәм өсөнсөнән, үзөбөз йәшәп ятқан дәүер олонхоһын тыузырыу. Без – асылда, Гуманитар тикшеренеүзәр институтындағы Олонхо бүлегенең эшен пропагандалаусылар. Ә унда озақ йылдар олонхоны тикшерәүгә махсуслашқан белгестәребез эшләй беззәң. Ғалимдар халык араһынан йыйылған материалдарзы кабинеттарында тикшереп ултыра, ә беззәң ассоциация республика халыктары араһында эшләй.

Саха Республикаһында утыз бер улус бар. Шуларзың егермәһендә якуттар күпселекте тәшкил итә. Быуаттар буйы тап ана шул улустар ерендә олонхо тыуа торған булған. Хәзәрге көндә, миңә мәғлүм булғанынса, ун ике улуста беззәң ассоциацияның филиалы бар. Без иҫәпһез күп халықты йәлеп итергә тырышып ятмайбыз. Үз тирәбәзгә олонхоға ысынлап күңелен биргән, олонхоны кәзәрләгән энтузиастарзы ғына ылықтырырға теләйбез. Ике улуста, атап әйткәндә, Горный менән Усалдан

улустарында, уларзың хакамиет башлыктарын күндөрөп, ике “Олонхо үзгө” ойштороу бэхетенэ ирештек.

Егерменсе быуат урталарында Усалдан улусында егермелэп олонхо башкарыу оҥталары – олонхоһуттар булган. Улар олонхоһунуң йәнле репертуарза йәшәуен кәүзәләндәрәләр. Ул олонхоһуттарзы бөтә Якутстанда якшы беләләр ине. Беззең иҗәпләүзәр буйынса, 50-се йылдарға тиклем бер Горный районында ғына ла (хәзер улус тибез инде, боронгоға кире кайтып) ун ике олонхоһут йәшәгән һәм ижад иткән. Әйткәндәй, миңең үз атайым да күренекле олонхоһут ине. Уның атаһы ла, бер туған апайы ла мәшһүр олонхоһут булган. Атайзың ике туған ағайы Григорий Михайлович Казанцев та олонхоһуну оҥта башкара торғайны. Уны алыс улустарза ла, таузарза ла, төпкөл приискыларза ла һәйбәт беләләр ине. Үзе сығарған олонхоһоларзы пропагандалап, бөтә Якутстанды йәйәүләп урап сыжкан кеше ине ул. Бына шуға күрә лә, “Олонхо ассоциацияһы”на миңең дә йәлеп ителеүем оҥраклы түгел, тип әйтмәксемен.

Заман алға бара. Заманалар үзгәрә. 50-се йылдарза дан тоткан олонхоһуттар кайтмаҥ ергә китеп бөттө. Хәтер тоноклана төштө. Замана кешелән икенсе нәмәләр мауыктыра башланы. Бала сактан ук эпос менән якшы таныш булуымыңды иҗәпкә алып, сакырзылар за инде эле һүз барған ассоциация эшенә.

Данлыклы олонхоһуттар йәшәгән улустарза уларзың исемен мәңгеләштерәү буйынса ла эш алып барабыз. Миңең туған улусымдағы мәшһүр олонхоһут Семен Григорьевич Алексеев күптән түгел генә вафат булды. Быйыл уның йөз йыллығын билдәләnek.

Кисә институт залында Николай Михайлович Тарасов тигән олонхоһуттың сығышына шаһит булғанһығыззыр?

Ә.С. Эйе, әйе. Оло ғына йәштә. Яңғызы сығыш яһаны.

С.Т. Ул да – миңең алыс кәрзәшем. Тарасовтар нәселенән бөгөнгө көндә имен-һау берзән-бер олонхоһут ул. Уға етмеш ике йәш. Әммә тауышы ла, хәтерелә картаймаған. Бына шулай без өлкән быуын олонхоһуттарының тәжрибәһен яңы быуындарға тапшырыуға булышабыз. Ошо максатта айырыуса мәктәп-

Олонхоһут якут кыл-кумызында уйнай

тәрзә әүзем эшләйбез. Наһакан улусында өсөнсө йыл укытыусыбыз Елизавета Егоровна олонхо дәрестәре үткәрә. Эште ул шунан башланы: тәүзә, баласағаны, олонхо ни, шуның менән таныштырып сыжты. Шунан йырға һәләтле балаларзы айырып алды, улар менән махсус шөгәлләнде. Һәм бына быйылғы йылдың мартында олонхо байрамы үткәрзәләр. Без зә катнаштык ул байрамда. Леня тигән малай шунда үзе ижад иткән олонхоһуну башкары. Уның олонхоһуну утыз минут дауам итә. Ленянан тыш тағы ике кыз-олонхоһут үсеп сыжты был мәктәптә. Уларзың олонхоһолары ла яртышар сәғәткә һузыла.

Ә.С. Улар китаптарза баҗылған олонхоһоларзы башкарамы, әллә үззәрә йөрөп, олонхоһуттарзан язып алғанды башкарамы?

С.Т. Әлбиттә, улар баҗылып сыжкан олонхоһуну иҗтибар менән өйрәнә, йөкмәткеләнә төшөнә, бизәктәрәнә иҗтибар итә. Шунан шул ук сюжетты үззәрәнсә интерпретациялайзар. Шулай олонхоһоларзың яңы вариант, версиялары тыуа.

Ә.С. Ассоциацияғызың төп максаты олонхоһуну таратыу, уны пропагандалау, тинегез бит инде. Әле әйткәндәрегеззән тыш, ошо максатта тағы ниндәй юлдарзы файзаланаһығыз?

С.Т. Узған йылда олонхо байрамдары үткәрзек. Олонхо байрамдарына, кисәләргә интеллигенцияны йәлеп итәбез. Кем олонхоһуну башкара, кем яңы текстар яза, барыһын да сакырабыз.

Бына быйыл Якут дәүләт университеты профессоры Н.К.Шамаев үзе ижад иткән олонхоһын тәкдим итте.

Ә.С. Тезмә телмәр (шиғыр) рәүешендәме, әллә сәсмә телмәр рәүешендәме?

С.Т. Шиғыр формаһында язылған. Бөгөнгө темаға ла олонхо сығарыусылар бар. Язма олонхо, яңы олонхо... Мин әлегә был мәсьәлә хакында ныклап уйланғаным юк. Сөнки аңлап та еткермәйем...

Ә.С. Яңы осор хакындағы олонхо урыстарзың теге мәлдә, яңы осор героикаһын сағылдырабыз, тип, новины ижад итеп маташузары менән бер булыуы ихтимал түгелме икән?

С.Т. Шулайыраҡ булыуы ихтимал. Хәйер, вақыт күрһәтер — продуктив күренешме был, әллә юкмы.

Ә.С. Һеззә быуындан-быуынға, нәсел ебе буйынса бирелгән олонхоһутлык булған. Шуны белге килә: шундай олонхоһуттар репертуарында ниндәй олонхолар булды икән?

С.Т. Минең атайзың репертуарында өс олонхо бар ине. Уларзы 1941 йылда язып алдылар, улар барыһы ла ошо институттың олонхо бүлегендә һаклана. Хәтеремдә, атайым, апайым, тағы ике ағайым дүртәүләшеп бер олонхоны башкарғайны. Был хәл 1939-40 йылдар тирәһендә булды. Тимәк, дүртәүһенең дә репертуарында бер үк олонхолар булған.

Ә.С. Дүртәүләшеп башкарзылар, тинегез. Алмаш-тилмәшме? Әллә ролдәр буйынса бүлешепме?

С.Т. Берәүһе башлап ебәрә, ролһез һөйләү урынын. Артабан ролдәр буйынса.

Ә.С. Кисәге олонхоһуттар кеүек инде?

С.Т. Эйе, эйе. Нәк шулай. Артабан йәнә шуны әйтергә кәрәк. Беззә һеззәге һабантуй һымак язғы байрам үткәрелә. *Ысыах* тизәр уны. Быйыл ысыахты олонхо башкарыу менән астык. Асык ялан. Аттарға атланған батырзар. Һыбайлы кыззар. Шамандар...

Ә.С. Театраль күренеш инде?

С.Т. Эйе, эйе. Бына шулай олонхоны пропагандалайбыз.

Ә.С. Акса яғы нисек?

С.Т. Без йәмәғәт башланғысында, олонхо бүлеге менән берлектә эшләйбез.

Улар беззә командировкаға йөрөтә. Без бит уларға эшләйбез.

Ә.С. Ассоциацияға ағза булып кемдәр ингән? Мәсәлән, башкалағыз Якутскиза?

С.Т. Төрлө һөнәр әйәләре. Электрик инженер за бар. Ул үзе языштыра. Бая әйткән профессор. Фольклорға яқын торған әзиптәр, башкалар.

Ә.С. Үззәре олонхо языузан тыш, олонхоһың сюжетына эпик әсәрзәр ижад итеүселәр юкмы?

С.Т. Ундайзар юк. Инде һүззе түңәрәкләп, шуны әйтке килә. 1972 йылда якут язғыусылары делегацияһы составында мин дә Башкортостанда булғайным. Бик матур һәм истәлекле көндәр үткәрзек без унда. Башкорт дуһтарыма кайнар сәләм!

Филми йыйындарзың шул яғы әһәмиәтле. Унда үзеңдә докладың менән башкаларзы таныштырыузан ғына эш бөтмәй. Башкаларзы ла тыңлап, һине кызыкһындырған өлкә буйынса, тирәякта низәр эшләнеүе, фән кайһы йүнәләштә үсәүе хакында мәғлүмәттәргә юлығаһың, артабан да үз казанында ғына кайнап ятмаһ өсөн тәжрибә туплайһың, фәһем вә фибрәт тә алаһың. Яңы таныштар табаһың. Ә бындай танышлык филми бәйләнәштәр урынлаштырыуға сәбәп булыусан.

Конференция көндәрәндә мин шуға иғтибар итә куйзым. Бик тә һомғол күзәлә йәш кенә япон егете, алға ук барып ултырып, бер докладты ла калдырмай тыңлай. Яһында тәржемәсе-фәләне лә юк. Әле диктофонын, әле видеокамераһын тоташтыра һала ла, микрофон һәм объективын докладсыға төбәй. Үзе блокнотыһың асык ятқан биттәрән иероглифтар менән сыбарлай. Был инде ошо техник сараларына ышанып, тәржемәсе ялламағандыр. “Вәт, япон! Шуһың шуһыһында ла иҫәп-һисап менән эш итә, юкбарға акса түгеп бармай. Ә блокнотына конференциянан, докладтарзан алған тәһсираттарын ғына теркәй бара торғандыр, моғайын“. Тәүзә уһың хакында шулай уйлай куйғайным. Тәнәфестә ни күрәм, ни ишетәм: был һин дә мин урыһ менән урыһса, саһа менән саһаса ғына һыпырта лабаһаң! Яқыныраҡ килеп:

– Таныш булайык. Мин Башкортостандан, – тип исем-шәрифтәрәмдә әйткәйнем, японым урыһсалап:

– Мин Япониянан. Тибя университетынан. Филология фәндәре кандидаты, докторант Ямасита Мунэхиса, – тине лә был визиткаһын тотторзо.

– Бында күптәнәнме? Әллә ошо конференцияға ғына килдегезме?

– Мин бында дүрт йыл йәшәйем инде. Олонхоны өйрәнәүзе максат итеп куйзым. Ни өсөн тигәндә, саха халкын якшыраҡ аңлар өсөн уның эпосын беләү кәрәк икәнәнә төшөндөм. Был жанр – саханың кәзимгә рухи байлығы ғына түгел, халыктың күңелен дә кәүзәләндәрә. Фольклорзың, шул иҫәптән эпостың, тәбиғәтенә төшөнөү өсөн, уны ижад итеп, быуындан-быуынға еткерә килгән халыктың телен дә якшы белергә кәрәк. Мин шуға ла тәүзә саха телен өйрәндөм.

Шулай тигәйне көндөз Ямасита. Ә кисен, кунактар хөрмәтенә узғарылған кисәлә, олонхонан өзөк башкарып, бөтәһен дә таң калдырзы. Тимәк, ул олонхоға төшөнөү өсөн уны ижад иткән, һаҡлап килгән халыктың телен өйрәнәү менән генә лә сикләnmәгән, шул әсәрҙе башкарыу манераһына ла төшөнөргә тырышкан. Шул икене бер тиң үзләштерәү – сит милләттең ижадын тәрәнәрәк аңлауға булыша икәнәнә якшы төшөнгән яңы танышым. Быға ирешәү иһә – шул ук саханың күңел капкаһын шакара тартып асыу менән бер.

Үзә әйтеүенсә, Ямасита олонхоны фильми яктан өйрәнәү менән генә сикләнергә йыйынмай. Уны япон теленә тәржемә итергә лә ниәтләнә. Хәйер, былай “сикләнергә йыйынмай” тип әйтеү һис тә дөрөс булмаҫ. Дөрөсәрәге, икенсәһе, тәржемә менән шөгөлләнәүе, тәүгәһенә сикле вә самалы булмауына гарантия хезмәтен үтәйәсәгенә иманым камил минең. Ни өсөн тигәндә, туранан-тура үз теленә аузарғанда, якут тексының һәр күзәнәгенә инәсәк әле ул һәм үле текска йәбешеп тә ятмаясаҡ, тәржемә итеү барышында, мәшһүр Пушкин шифыр язғандағы кеүек, көйләп тә ултырасаҡ. Ошо яктан япон егетенең тәжрибәһе безең фольклор әсәрҙәребезҙе тәржемә итеүгә еңел-елпе эш тип караусылар өсөн өлгө булырлык. Юкһа, шул караш аркаһында, икенсе телдә безең фольклор әсәрҙәребез йыш кына төп нөсхәнән бөтөнләй ситләшә, тәржемәгә

йәлеп ителгән әсәрҙең йөкмәткеһе менән өстән-мөстән танышыу һөзөмтәһендә язылған ирекле тәржемәгә, дөрөсәрәге, ирекле интерпретацияға әүерелә, хатта унан куяндың һурпаһының һурпаһы тәме лә сыҡмай башлай.

Минең яңы танышымдың конференциялағы сығышы ла фәһемле булды: “Хәҙерге ваҡытта олонхоны элекке хәлендә һаҡлап алып калып булмаһаҡ. Минеңсә, ике юл бар. Беренсәһе — олонхоны бөгөнгө тыңлаусыға яраҡлаштырып, адаптация яһап биреү. Тик шундай һорау тыуа: бындай әсәрҙе эпостип атап булырмы? Икенсәһе — башкарыусыларҙы ғына түгел, тыңлаусыларҙы ла тәрбиәләп алырға кәрәк. Бәхеткә күрә, Якутияла бындай эш алып барыла. Ишетәүемсә, күптән түгел олонхо башкарыуға балалар араһында конкурста үткәрелгән. Был якшы. Әммә тыңлаусыны әзерләүгә әз игтибар бирелә әлегә. Японияла, мәсәлән, әкиәтселәр китапханаларҙа регулярь рәүештә балаларға әкиәт һөйләйҙәр. Балалар ихлас тыңлай. Быны үзем һорашып белдем.

Хәҙер Якут илендә балалар өсөн олонхо буйынса бик күп китаптар сыға. Был бик һәйбәт. Шулай за телдән башкарыуға нығыраҡ игтибар ителһә якшыраҡ булыр ине. Балаларҙың хыял итеү, ижади фекерләүе үсешер ине. Хәҙерге дәүәрҙә бөтә донъяла кешеләр информацияны күберәк төрлө күңел асыу саралары, күз ярҙамында кабул итә. Телевидение менән компьютер кешеләргә әҙер информацияны ғына еткерә. Шуға күрә лә хыял итеү мөмкинлеген (воображение) үстерергә, үзендә тәжрибәндә тупларға мөмкинлек сикләнә. Тимәк, информацияны телдән, колак аша кабул итеү мөмкинлеге һаҡында ла уйларға кәрәк.

Эпос элек халыҡ байлығы ине, хәҙер иһә фәндеке булып китте. Эпосты халыҡка кире кайтарып биреү – фольклорсының изге бурысы ул”.

Бурысы – бурыс. Хәҙер был һүзгә фольклор һилеме яңы йөкмәтке һала. Фольклор әсәрен, ишетмеш буйынса ғына кағызға төшөрөп, шуны һисек етте шулай архивка тапшырыу менән сикләнәү дәүере үттә. Ул әсәрҙең башкарылыш үзенсәһегә, информаторҙың телмәр мелодикаһы, интонацияһы ла, әсәрҙең

көйө лә сағылыш табырға тейеш. Хәзер был эштәрзе элекке технология нигезендә генә аткарып булмай. Өр-яңы технологик сараларзы файзаланыу талап ителә. Конференция ошо мәсьәләгә лә қағылды. Атап әйткәндә, олонхоны өйрәнгәндә, пропагандалағанда, информатсион-компьютер технологияһын индереү, яңы информация ресурстары, уларзың мәғлүмәттәр банкын булдырыу хақында ла һөйләшеү булды. Сахалар Интернет аша мәғлүмәттәр ебәреү мөмкинлеген файзаланыу, кульязмаларзы, һүрәттәрзе сканерлап, электрон форматына күсереп, уларзың һакланыу ғүмерен озайтыу хақында ла кайғырта башлағандар. Улар кульязма, фотоһүрәт архивын ғына түгел, аудио-, видеоязмаларзы ла шулай күсереп, һаклау сараһын күрәләр икән. Шулай ук электрон китапхана, электрон нәшриәт эше һ.б. хақында ла һүз алып баралар.

Был ынтылыштар үзешмәкәрлек кимәлендә генә, якты хыял йә ниәтләнеү генә булып калмаған. Рәсми документтарза якланып, ғәмәли төс тә алған.

Якутстанда безгә шул да мәғлүм булды. Республиканың Дәүләт Йыйылышының (Ил Түмәнден) Вәкилдәр Палатаһы Фән, мәғариф, һаулык һаклау буйынса комитеты рәйесе А.Н.Жирков етәкселегендәгә эш төркөмө *“Якут эпосы олонхоны һаклау, өйрәнеү һәм пропагандалау буйынса 2000 йылдан 2004 йылға тиклемгә дәүерзә Президент программаһы”* тигән документ проекты әзерләгән. Шул программала, яңы информатсион технологияға нигезләнеп, принципиаль яктан өр-яңы ысулдар кулланып, олонхоға қағылышлы материалдарзы һаклау һәм пропагандалау, өйрәнеү кәрәк икәнлегенә айырыусанык баһаһа. Айырым алғанда, олонхоны һаклау һәм пропагандалау өсөн республикала мөмкин оракта халык-ара йәмәғәт башланғысындағы ойошма төзөү, ЮНЕСКО ойошмаларының донъя халыктары комарткыларын һаклауға грантта катнашыуы күз уңында тотола. Олонхоны һаклау һәм пропагандалау ойошмаһын республика һөкүмәте матди һәм техник яктан қурсаларға тейеш икән. Ошо эште тоткарлыкһыз киң йәйелдереү максатынан сығып, программала кайһы бер норма-

тив акттарға, атап әйткәндә, *“Саха (Якутстан) Республикаһының айырыуса мөһим милли-мәзәни милке иҗәтләнгән объекттары”*, *“Саха (Якутстан) Республикаһының тарихи һәм мәзәни комарткыларын дәүләт һаклауы хақында” тигән закондарға үзгәриштәр индереү*; *“Саха (Якутстан) Республикаһы халыктарының ауыз-тел ижады комарткыларын һаклау һәм файзаланыу тураһындағы закон”* проектын әзерләү, *“Героик эпос олонхо комарткыларын һаклау һәм файзаланыу тураһында” Президент Указын әзерләү*, *“Героик эпос-олонхо комарткыларының Берзәм дәүләт фондын булдырыу”* кеүек мөһим эштәргә игтибар иттерелә. Программа проектында йәнә, Саха (Якутстан) Фәндәр академияһы һәм Якут дәүләт университеты нәшриәттәренә тематик пландарынан тыш, Һөкүмәт комиссияһы қарары менән олонхо буйынса ғилми монографиялар, йыйынтыктар, СД РОМ-да *“Халык әзәбиәте өлгөләрә”* тигән серия бастырыу, олонхоны һаклау өсөн компьютерлы информатсион система барлыкка килтереү, шул система ярҙамында олонхоһар серияһы, электрон китапхана булдырыу, Интернет селтәрәнә *“Олонхо”* сайты урынлаштырыу һ.б. бик мөһим эштәрзе бойомға ашырыу за қаралған. Программаны әзерләүселәр олонхоһын 1250 йыллығы уңайы менән ғилми конференциялар, улустарза Олонхо көндәре, йылда *“Олонхо иле балалары”* тигән фестивалдәр үткәреү, улустарзағы олонхо үзәктәре өсөн грант булдырыу; мәктәп программаларына олонхоны өйрәнеүзе индереү, урта мәктәп, махсус урта һәм юғары укыу йорттары өсөн программалар, укыу әсбаптары, һәр төрлө альбомдар сығарыу кеүек эштәргә лә игтибар иткәндәр. Әле телгә алынған һәм шуларға бәйле саралар өсөн дәүләттең 6044 мең һум акса бүлеүенә иҗәп тоталар бында. Без катнашқан *“Донъя халыктарының эпик комарткылары контексында олонхо”* тигән халык-ара конференция ла, олонхоға бәйле мин телгә алған башка саралар за – барыһы-барыһы ла Саха (Якутстан) Республикаһының *“Якут эпосы олонхоны һаклау, өйрәнеү һәм пропагандалау буйынса 2000 йылдан 2004 йылға тиклемгә*

дәүергә Президент Програмаһының уңышлы бойомға ашырыла башлауы тураһында һөйләй.

Шуға ла Олонхоның 1250 йыллығына арналған халыҡ-ара конференцияла катнашып, республика Президенты М.Е.Николаевтың якут олонхоһының фильми өйрәнелеше хақында махсус доклад менән сығыш яһауы ла, Башкортостан, Кыргызстан, Мәскәү, Япония кунактарын кабул итеп, әңгәмәләшәргә вақыт табыуы ла, әле генә һүз барған программаһы әзерләүсә эшсә төркөм етәксеһе А.Н.Жирков үзенең сығышында: “Быуат ярим вақыт эсендә олонхоның йөз егерме тулы версияһы, йөззән артык сюжеты һәм уларҙың өзөктәре, йөззән артык аудио- һәм видеоязмаһы түпланған”, – тип уларҙың насар хәлдә һакланыуы, баһтырып сығарыу эшенә ауыр булыуы хақында зарланып һөйләгәннен ишеткәс: “Иртәгә үк ике компьютер бирәм, ултыртығыз. Баһтырығыз. Олонхоның язып алынған бөтә версияларын да, варианттарын да донъяға сығарырға кәрәк”, – тип әйтеүе лә ил башлығының саха халқының милли ғорурлығы булған олонхо язмышы менән яқындан кызыкһыныуына дәлил кеүек аңлашылды. Ошондай мөнәсәбәттә күргән беззә был махсат, ниәт, вәғәзәләр кағызға ғына калмаһ, тулыһынса үтәлер, үтәлмәй куймаһ тигән ышаныһ, тимәк, алыһ кәрзәштәребеззәң уңышына кыуаныу тойғоһо нығынды ғына. Әле шулай тинем һәм шунда ук конференцияла яңғыраған бер цитата иһемә килеп төштө. Ул шунан ғибәрәт ине: “Мы прорываем двойной железный занавес: преодолевая территориальную удаленность Якутии от общепризнанных центров цивилизации и освобождаясь от идеологических пут обособленности от мирового сообщества. И сейчас не столько мы открываем для себя мир, сколько мир открывает для себя нас.”

Был асыл һүззәрзәң авторы ла Саха (Якутстан) Республикаһының Президенты М.Е.Николаев. Уларҙы ул әле 1992 йылда ук әйткән булған. Был һүззәр бөгөн дә актуаль булып кала. Тик әле генә телгә алынған Президент Програмаһынан сығып, “от идеологических пут” тигәнә урынына хәзәр “от информационных пут” тп кенә әйткәндә лә була.

Бына ниндәй ниәт, махсаттар менән йәшәй касандыр ирек даулаған башбирмәһ һәм башәймәһ бабаларыбызҙы туғандарса хәстәрлек менән үззәренә һыйындырған, ахырҙа улар менән ысынлап та коҙа-коҙағылашып, туғанлашкан саха кәрзәштәребеззәң бөгөнгө вариһтары. “Амин!” тиәйек уларға! “Афарин!” тип хуплайыксы уларҙы! Шулай тиәйек тә өлгө алырлығынан өлгө алайык. Бер үк көнләшмәйек! Сәмләшәйек! Беззәң дә бына тигән, башкаларға тәтемәгән, кемдәрзәңдер күзән кыззырырлык, тик милли ерлеклә эпик комарткыларыбыз бар. “Урал батыр”, “Акбузат”, “Заятүләк менән һыуһылыу”, “Аһнак кола”, “Кара юрға”, “Шүлгән батша менән Минәй батыр”, “Куңыр буға”, “Бала бәһнәк”, “Карас менән Акша”, “Бабсаҡ менән Күсәк”, “Ек Мәргән”, “Кара ат”, “Байык Айзар сәсэн”, “Юлай менән Салауат” һ.б. “Урал батыр”ҙың үзә генә ни тора! Шул иһемдә йөрөткән йәмғиәттәр, клубтар, ассоциациялар, бүлектәр, секторҙар, фестивалдәр, конкурстар, башкаһын ойошторорға була. Фильми-тикшереһеү институты, Фәндәр академияһы, Хөкүмәт, Президент һәм Президент аппараты кимәлендә. Өйрәнер өлгө бар, кадрҙар етәһе. Тик халык шағиры Мәжит Ғафуриҙың бынан теүәл тукһан бер йыл әүәл әһенеп әйткән һүззәрен иһтә тотоп, ғәмәли эһкә тотонорға ғына кәрәк. Кем онотқан, кем белмәй, хәтерегезгә төшөрәм генә. Буласаҡ халык шағиры 1909 йылда Асылыкүл буйында ял итә. Шунда халык йырсыларын, курайсыларҙы сақырып алып, йырҙар тыңлай. Ошо хаҡта “Заятүләк менән һыуһылыу” тигән башкорт халык эпосының 1910 йылдағы баһмаһына язған инеш мәкәләһендә телгә ала. Унда бына бындай һүззәр зә бар: “Мин, сыһкан көтөп ултырған бесәй кеүек, курай уйнаған һәм йырлаған башкорттарҙың ауыззарына карап, башка нәмәләрзә тамам онотоп, курайға куһылған моңло тауышты ыһын күңеләм менән тыңлай инем. Башкорттарым “Кара юрға”, “Өйзөрәк”, “Таштуғай”, “Аһказар”, “Тәфтиләү”, “Һакмар”, “Көрән юрға”, “Кантондар” тигән көйзәрзә берәм-берәм һыззыралар ине.” Иғтибар итегез, Ғафуриға бөгөн инде онотолған нин-

дәйзәр “Көрән юрға”, “Кантондар” тигән йырзар, көйзәр тыңларға ла насип булған. Бынан тыш “Заятүләк” көйөн уйнап та, йырлап та ишеттергәндәр уға. Шуларзы тыңлап шағир тәрән тулкынланыу, ләззәт кисереп кенә калмай, борсола ла. Үзен ни борсоғанын ул шулай аңлата: “Күл буйлап яңғырап киткән тауыштары (курайсы менән йырсылар күз уңында тотола. – Ә.С.) мине рухани ләззәт менән ләззәтләндерә, фәкәт был матур көйзәрзән башкорттар араһында тиззән юғалып, улар урынына татар такмактары урынлашыуы хәтеремә килеп, мине бер аз хәсрәтләндерә ине.” Шулай ти зә Фафури, үзенә инеш һүзен былай тип тамамлай: “Башкорттарзың бөгөнгө хәленә караған вақытта (1910 йылда ук шулай тиһенсәле! – Ә.С.), уларзың көйзәрән, йырзырын һәм башка әсәрзәрән юғалтмай алып калырға тырышыу кәрәк ине. Ләкин уларзың тоз кеүек иреп бөтөүенә безгә күз һалырға бөгөнгө тәрбиәбез, егетлек һәм ғәйрәтебез етмәй шул”. (Фафури М. Әсәрзәр. – Өфө, 1953. – 2-се т. – 162-164-се б.). Икенсе төрлө әйткәндә, буласак халык шағиры, милләтебез ижадының язмышы хақында кайғыртайык, уның юғалыуына юл куймайык, бының өсөн бары тәрбиәлелек, егетлек дәрте вә дарманы ғына кәрәк, тимәксе.

Әйзәгез, шул һүзәрзә күнелебезгә һендерәйек! Башкаларзан артта калмайык!

7. Күк көмбәзән сатыр итеп

9 сентябрь. Кисә кис искәртеп куйыузырынса, без, йылырак кейенешеп, иртәнге туғызза пристандә торорға теийеш инек. Шуға күрә, йылдағынан йылдамырак кыймылдап, ашап-әсеп, улбыл итеп, урамға сыға һалдык. Халык йыйылышып та өлгөргән. Һәм бына без — бер автобус кеше — каланың бер сиденән икенсе сиденә елдерәбез. Унда ла, һулда ла рекламалар. Киркоров килә икән. Уның сығышы бөгөн кис стадионда үтәсәк. Рекламаларзың байтағы уның концертына сакыра. Кайза карама — ярым сиған, ярым һинд кешенән хәтерләткән шул йырсының йылмандаған йөзө.

Бында тағы шул күзгә ташлана: йылылык торбалары ер өстөнән үткәрелгән. Шунһыз булмай торғандыр. Мәңге туң ергә күмдәң ни зә, күммәнәң ни уларзы. Хәзәр үк туңды иретәсәк тә, буйзан-буйға һазлык хасил буласак. Унһыз за тегендә лә бында ла баткыл ерзәр осрай.

...Кырылмаһа кырк төрлө боролоштар яһай-яһай, автобусыбыз әкреләп-әкреләп уңға тартыла бара, уңға тартыла бара. Һәм бына каршыбызза дарья хасил булды.

– Лена! – тине кемдер.

– Өлөүөнә! – тине икенсәһе. – Саха халкы уны үззәрәнсә шулай тип йөрөтә.

– Өлөүөнә тип тә, Лена тип тә әйтергә ярамай, – тине эргәбеззә ултырып килгән Агафья Еремеевна Захарова.

– Ни өсөн?

Бөтәбез зә уға төбәлдәк.

– Сөнки ул – туйындырыусы йылға, әсә хокуғындағы йылға. Әсәйгә кем исеме менән өндөшә?

Быға тиклем дә, әле автобуста килә яткан арала ла был ханымдың саха-якуттарзың инаныстары, шаманлык дине хақында һөйләүен ишеткәнгәме, берәү зә төпсөнөп торманы. Шул яуап менән килештеләр буғай. Ә мин, “Өлөүөнә” не үзәбезсәгә әйләндереп, “Оло инә” тигәндә аңлатмаймы икән был һүз, тип уйлап куйзым. Ниңә? Бик тә ихтимал. Ни өсөн тигәндә, Морат Аджи әйтеүенсә, урыстар Енисей тип атап йөрөткән оло дарьяның да исеме “инәй” (“әсәй”) тигән һүззә үз әсенә ала икән. Боронго төркизәр уны Инәсай – Инә йылға, Йылғалар әсәһе тип йөрөткән ти бит.

Өлөүөнә өстөнән әкрел генә быу күтәрелә. Ләкин томан юк. Һалкынса. Кешеләр елдән ышыкланып, һүрән генә булһа ла кояш нуры төшөккөрәп торған урын эзләп, пристань хезмәтен үтәүсә иске баржаның өсқоролмалары араһына таралышып, төркөм-төркөм сөкөрләшергә тотондо. Ә мин (шпион түгелме икән был, тип шикләнгәндәр шикләнһен, әйзә) берсә видеокамера, берсә фотоаппарат менән күз күрәме еткәһез ерзәргә йәйрәп яткан Өлөүөнә туғайзырын, яр буйы королмаларын тасма хәтеренә һалырға тырышам.

Дарьяның аръяғында яр ситенәсә кыуаклыктар үскән. Ағастар әле япрағын коймаған. Бары төстәре генә уңған. Катерға ултырып киткәс тә, йылғаның ике ярындағы пейзаж әллә ни үзгәрмәне. Тик һул якта, яр ситенә яқын килергә курккандай, бер-беренә һырынған тәпәш кенә таузар һырттарын уйнатып калғылай ине. Агафья Егоровна кунактар алдына басып, уңлы-һуллы кулдарын тәзрәгә һелтәй-һелтәй, юл буйынса ошо йылға менән бәйлә легендалар менән таныштыра барзы. Ә түбәнгә карай етез генә елдереүсә катерыбыз, ыксым ғына киноэкранды хәтерләткән тәзрәләрендә күренеш артынан күренештәр күрһәтеп, гидыбыз һөйләгәнде иллюстрациялай барзы.

Безең караштар етмәс тарафтарза Өлөүөнәгә Аллан (безгә ул урыс транскрипцияһында Алдан буларак мәғлүм), тағы эреле-ваклы әллә һиндәй йылғалар килеп кушыла. Гидыбыздың да бер легендаһына икенсәһе, өсөнсөһә ялғана бара.

Катердың талғын ғына бәуелеүенәнме, әллә гидыбыздың йомшак кына тауышына ирәйепме, бәғзе берәүзәр әкрен-әкрен генә нәүем базарына юл алды. Мин дә күззәрәмде йомам. Тик йокламайым. Гидыбыз һөйләгәндәрзе күз алдыма килтереп, кино карағандай, кинәнеп кенә килмештәмен... Бына кайзалыр кылыс сыңы, уктар шыйлаған, аттар кешнәшкән, миңә аңлашылмаған телдә ақырышқан тауыштар ишетелгәндәй булды ла, кемдәрзәр һайтһайтлап мал кыуғандай, кемдәрзәр әйзәләп кыскырғандай тойола башланы. Ят бауырзәр менән яғалашып тороузан ялқып, бер батыр бөтә һаиләһе, хезмәтселәре, мал-тыуары менән Анхаранан (Ангаранан) ошо Оло йылғаға килеп сығып, кайза һал һаллап, кайза йәйәүләп, кайза һыбайлап, әле генә без кузғалып киткән тарафка, Сайсары еренә, юлыға. Илен ташлап киткән ул батырдың исем-аты Омоғай Баай булған. Ул төйәк иткән Сайсарыны азак Туймаада үзәнә тип йөрөтә башлайзәр.

“Туймаада“ тигән атаманы ишеткәс, үзәбезең “Туймазы“ искә килеп төштө. “Бәлки улар тамырзаштыр за“, – тип уйлап куйынылды. Шулай тинем дә

икенсә уйға ла ирек бирзем. Бөрйәндә йәй көнө БДУ студенттары менән фольклор экспедицияһына йөрөгәндә Котан ауылы эргәһендәгә бер таузың Туйбағы тип аталыуына иғтибар иткәйнем. Халык аңлатыуынса, был атама шунда бер байдың туй үткәрәүенән килеп сыккан. Шулай за миндә “Ай-һай, мифик Ирәм бағы тигән ер кеүек бының да исеме “Туй бағы“ (йәғни Туй баксаһы) булманымы икән“ тигән уй тыуғайны. Әле Туймаада тигән урындың да сахалар өсөн туй(байрам) урыны булыуы: бында улардың Ысыах байрамы үткәрәлеүе тураһында ишеткәс, был уйым нығына төшкәндәй булды. “Туйбағы“ менән “Туймаада“ ла ауаздаш кына түгел, тамырзаш булһа, ни гәжәп, тип куйзым.

Якутск калаһы Туймаада үзәнәндә ултыра. “Нәк ошо ерзе Омоғай Баай ни өсөн һайлаған икән?“ – тип уйларға ла өлгөрмәнәм – шунда ук алдым ул һорауға яуапты. Тыуған ерендәгә Аан-Эһер тигән данлыклы шаман, бер байдың иҫәр кызын камлағанында, һигез йылға кисеп, ошо без йөзөп китеп барған оло дарьяға койоусы туғызынсы йылғаға барып еткәс кенә, тегенә ауырыуының серен тапкан ти. Шунан кайтышлай Ойуу Хатың, Ой Бәс, Улағата, Туймаада тигән ерзәргә һуғылған, имеш. Шунда уға сахалардың ағастарзы бер-беренә һөйәп эшләгән кыуыш кеүек йәйгә торлағы – *урасу* һымак бейек кәүзәлә катын осрай. Ул ошо ерзәрең әйәһе булған, ти. Шулар зат Аан-Эһергә: “Шаман, миңә йорт-ере, ейер ризығы булмаған берәй кешәңдә ебәр. Мин уны һыйындырымын да, ашатып-эсерермен дә, нәсел-нәсәбен дә ишәйтеп бирермен“, – тигән, ти. Омоғай Баай ана шуға Туймаадала төпләнеп кала була.

Туймаадаға тәүгә булып килеп ултырһа ла, сахалар Омоғай Баайҙы түгел, ә уның йәмһез кызынан тыуған ейәнәң улын, йәғни зә уның бүләһен, төп бабалары иҫәпләй. Ә Омоғай Баайдың бер-бер артлы ике кызы тыуа. (Уларға тиклем бисәһе уға гел уландар табып биреп торған ти). Бер кызы бик сиһәр булған. Уға Нуурай тип исем кушып, бик яратқан, ти, ирле-бисәлә. Икенсәһен, Сыппай тигәнән, йәмһез булғаны өсөн, яратмағандар.

Әмәлгә калгандай, шул дәүерзә генә, Сыңғыз хандан касып, Байкүл (Байкал) буйында йәшәп яткан Татаар Тайма тигән батырзың улы Әлләйға монгол ханы Хаан Тойон шулай ти: “Татаар Тайма улы Әлләй, һез йәшәгән Байкүлдең төбөндә катын-кыз затына окшаған бер шәүлә күренә. Һин кыйыу кеше бит инде. Ни хәйлә менән булһа ла, шуны алып сығарып бирерһең?” – тигән, ти.

Легенданың ошо еренә еткәс, мин терт итеп куйзым. Бәй, был ни хазина тураһындағы бер башкорт әкиәтен хәтерләтеп куя түгелме. Унда хан үзенең яугирзарына: “Ана һыу төбөндә бер асыл таш ята, шуны алып бирең!” – ти. Күптәр сума – кабат калкып сыға алмай. Тағы сумалар – таба алмай, үззәре батып үлә. Имен сыккандарын да йәлсетмәйзәр: бурысты үтәмәгән өсөн баштары киҫелә тора теге меҫкендәрзән. Бер егет, атаһының кәңәшен тотоп, асыл таш артынан һыуға сумып тормай – нәүбәте еткәс тә, эргәлә үсеп ултырған ағаска үрмәләй башлай.

– Һай, ахмак. Ни кылана ул?!

– Һыуға сум! Һыуға сум!

– Сума һал тизерәк!

Халык шулай зыу килә, ә егет үрмәләүен белә. Үрмәләй торғас, ағастың башына менеп етә. Менеп тә етә, ундағы кош ояһына кулын тыға һалып ала ла шыуып килеп тә төшә. Килеп төшөү менән:

– Был ни кыланыуың? – тип акырышкан һанаттарза ла эше юк, хан янына йүгереп килеп етә егетәң. Килеп етә лә уның усына асыл таш һала. Таштың ялт-йолт итеүенә кояштың нуры һүрелгәндәй тойолған, ти.

– Һай, аф-фарин! – тине, ти, хан. – Йә, әйт, егет, быға нисек башың етте? – тип һораны, ти, хан.

– Ханым, солтаным, йәберләмәҫкә һүз бирһән генә, әйтәм. Һүз бирмәһән, әйтеп тә тормайым: барыбер котайтма-ясақһың, – тигән ти егет.

– Вәғзә! Вәғзә!

– Ханым, солтаным, атайым өйрәтте был акылды. Һез карттарзы үлтереп бөтөргә кушканда, мин уны йәшереп алып калғайным. Карттар – акыл һандығы.

Шул һүззәрзә ишеткәс, хан тегенең атаһын сақыртып алып, аталы-уллы икән дә, алды-арттарынан калғансы,

һыйлап, бөтмәҫ байлыктар биреп, имен кайтарып ебәргән ти. Шунан һуң: “Карттарзы үлтерергә” тигән фарманымдан ваз кисәм“, – тигән, ти хан...

Әкиәттә шулай. Ә легендала? Бында хәл башкаса булған икән. Егеттең атаһы Татаар Тайма: “Миңә Сыңғыз хан да шулай тигәйне. Касайык без бынан“, – тип Әлләйзә касырға димләй.

Бына өс йөз йәшлек һуқыр атаһын күн куржынға һалып йөкләп, Әлләй батыр баш һуқкан яғына сығып тая. Юк, атаһы уға кайһы якка барырға: “Төньяккарак, төньяккарак касайык“, – тип юл өйрәтеп бара.

“Бәй, атаһын йөкләп юлға сыккан“ мотивы минең уйзарымды икенсе якка алып китте түгелме? Эйе шул. Уйзарыма эйәреп, мин үзебеззәң яктарға, анығырағы, Үрымбур далаларына, Һарыкташ районындағы Һунарсы ауылына, килеп сыккандай булдым. Шунда йәшәгән оло йәштәге Искәндәр бабайзан бер легенда ишеткәйнек без 1989 йылғы фольклор экспедицияһы вақытында. Уның буйынса ла, хан карттарзы үлтерергә кушқас, бер зирәк егет атаһын йәшереп алып кала. Кайза күсенһә, шунда янында йөрөтә. Тик, Әлләйзән айырмалы рәүештә, йөкләп түгел, ә арбаһының йәшерен бер кумтаһында. Шулар аркала сүллектә һыуһыз калған халык – һыу, азашканда юл таба. Нисек? Тәүге оракта ул: “Улым, бүгәй үгеззә ыскындырығыз. Ул кайза сапсынып, үкереп-үкереп тороп аяк астын һөзә башлай, шулар ерзә сокоғоз – һыу табылыр“, – ти. Шулай итәләр – һыуға кинәнә күскенсе кәүем. Ә юлдан язғанда: “Улым, – ти, – алдығызза бер корт (бүрә) пәйзә булыр. Шунан калмағыз“, – ти. Эй һәм шулар һүз раҫка сыға. Бүрә-корт артынан калмай бара торғас, кешеләр Уралға килеп сыға. Шунда төпләнә. Шунан үззәрен башкорттар тип йөрөтә башлай булалар. Ни өсөн тигәндә, корт (бүрә) баш булып килгән бит. Шуға...

Саха легендаһында ла шулай булырмы тиһәм, уның сюжеты бөтөнләй башка якка һалдырып сыкты ла китте.

...Шулай улынан йөкмәтелеп, күн куржында тирләп-бешеп килгән Татаар Тайма бер вақыт:

– Улым, – тип әйтте ти, – берәй ус кына тупрак әпир эле.

– Була ул, атай, – тип, улы тупрак әпиргәйне ... һуқыр карт шуны ни эшләткән икән тиһегез? Ыуып карамаған. Юк. Ескәп тә тормаған. Юк. Тәмләп караған. Тәмләгән дә:

– Бына инде, улым, һиңә Өлөүөнә лә Өлөүөнә, тип һөйләгәйнем бит эле. Ана шунда килеп еткәнбездә икән, – тигән ти.

– Был һыуза ни кылырмын, атай? – тине ти Элләй.

– Балам, мин күпкә бармам. Һүземде васыят итеп кабул кыл. Мин үлһәм, эске күлдәгемдә яғаһының йөйөн карарһың. Унда туғыз бөртөк кипкән еләк булып. Шуны ал. Илдән касып йөрөгәнәмдә мин уны йылы диңгез ярында йыйғайным. Асығып, быуының талығып китһә, шул еләктең беренен генә капһаң да, үзөгәң ялғаныр, – ти. Татаар Тайма әжәле яқынлашыуын һизеп, улына бүтән кәңәштәрен дә әйтеп калдыра. – Хәле самалы кешеләрендә ошо тирәлә азаштырып калдыр. Үзең һал һалла. һал һаллағанда, әре-әре булһын юныскыларың. Үзең, һалыңды кузғатып, аға башлағанға тиклем шуларзы ағыз. Йәнә сытыр-мытыр бәйлә лә уларын да һыуға һал. Улары ла алдан аға торһон. Түбән якта кеше булһа, шуларзы күреп, үрзә кеше барын белер. Яқынмы, алысмы икәнәнде лә аңлар. Өлөүөнәлә Омоғай Баайзы табырһың. Шуның ике кызы булып. Шуларзың беренен алырһың. Тағы бер кәңәшем бар, улым. Һин тәүзә шул ике кызың тышка сықканын аңды. Кемеһенәң кесе ярауының күбеге кәпәстәй булып кабара, шуныһын ал – түлле булып, ырыуың үрсер, – ти зә күп тә үтмәй яқты донъя менән хушлаша.

Элләй батыр атаһы әйткәнсә эш итә. Аңдып һайлаған кәләше Сыппай үрсемле була. Уның улының улы Тығын батырзан үзен саха тип атаған халык тарала була...

Саха халкының сығышын аңлатқан этиологик легенданы тыңлағанда, юккағына берсә Туймаадаға бәйлә башкорттоң Туймазы менән Туйбағыһы, берсә легендаһы, берсә әкиәте искә төшә бармаған икән. 1977 йылдың июнендә Якутскиза үткән Алыс Көнсығыш халықтарының эпик ижадына бағышланған II Бөтә Союз филми конференция-

һына килгәнәнде, күренекле фольклорсыбыз Мөхтәр ағай Сәғитовка эле безгә Захарова бәйән иткән легенданың бер версияһын ишетәү насип була. Григорий ағай Федоров һөйләүенсә, легенданың геройы Элләй башкорт егете булған, Туймаада тигән исемде шул кеше ике улына туй яһаған урынға биргәндәр, ти. М.Сәғитов, был версияла хәкикәт бар, тип өзөп кенә әйтмәй. Әммә, булһа булыр шул, тигәндәй итә. Быны нимәгә таянып раһлауымды белгегез килһә, уның юльязмаһындағы ошо һүззәргә иғтибар итегез: “Күренекле якут ғалимы В.К.Ксенофонов 20-30-сы йылдарза Элләй тураһындағы риүәйәттәрзә өйрәнгән һәм туплаған. Уның материалдары тик 1977 йылда ғына Мәскәүзә “Элләйыда“ исеме менән донъя күрзе. В.К.Ксенофонов йыйған риүәйәттәрзә ысынлап та Элләй (Элләй) бик алыстан, ситтән килгән батыр егет итеп һүррәтләнә“. (Мөхтәр Сәғитов. Һүмерлеккә калған яра: Хикәйәләр, юльязмалар, фәнни-популяр мәкәләләр.– Өфө, 1993. – 65-се б.).

Һисек кенә булғанда ла, Григорий ағай Федоровтың версияһы иғтибарға лайык. Шул ук вақытта легенданың кайһы бер версияларында Элләйзәң “татар ханы улы“ тип йөрөтөлөүен дә иҫәпкә алыу зарур. (Ихтимал, ундай оҫрактарза эле без килтергән версияла әйтелгәнәнде, Элләй Татаар Тайма улы тигәнде күз уныңда тоткандарзыр). Элек Рәсәй империяһында төркизәрзә, беренсә нәүбәттә башкорттарзы, татар тип атау ғәзәте булған сүрәттә лә һәм... шуның өсөн дә.

... Легенда бәйән ителгән арала, кемдәр ойоп нәүем базарына юл алмаған, шулар төркөм-төркөм булып гәпләшергә кереште. Кайһы берәүзәр каютаның арғы башына өйөлөштө. Унда кара күзлекле бер ир ниндәйзәр олонхоны көйләй башлағайны.

Ана тәүге көндө беззә картиналар күргәзмәһенә алып барған музыкаль фольклор белгесе А.С.Ларионова В.М.Гацка һырынып ук ултырған да, катер моторының бер көйгә талғын ғына гөпөлдәүен, тулкын шауын еңергә тырышкандай, кызып-кызып, уға низер аңлата. Карттың әллә һөйләшергә бик үк дәрте килеп тормай, әллә эле генә

тыңлаған легенда һалған уйзарзан арына алмай. Йә баш қағыу менән генә сикләһә, йә күззәрен йомоп-йомоп ала: әйе, әйе, йәнәһе. Кыргыз дусым Имелбей Молдобаев тәзрәһе төбөндә генә сәпелдәшкән тулқындарзы күзәтә. Ихтимал, был минуттарза ул үзән Ысыккүлдә йөзөп китеп барғандай хис иткәндер. Ә Польшанан килгән доктор-профессор Мария Кошко тәзрә пәрзәһеһең ситен генә кайырып, берсә яқынайып, берсә янтайып, артка елдереүсә арғы ярзан күзән алмай. Себер төпкөлдәрендә йәшәгән халыктарзың мәзәниәтендә архаизм менән яңылыктың нисек һыйышып йәшәй алыуын уйлап киләме, әллә алыста-алыста калған Познанын һағыныуын тулқындарға һөйләргә итәме? Белмәһең. Бына ул йәнләһә төштә. Ирекһеззән мин дә тәзрәгә күз һалдым. Без бараһы ярза тәүзә яңғыз ғына “уазик” күрендә. Был инде – әлегә Элләй ағызған юныскылар кеүек, яқын тирәлә кеше барлығына ишара ине. Әһә, яр ситенән үк қаршыбызға языулы бағаналар йүгерешә башланы түгелме? Былары инде тәбиғәттә һақларға сақырыузар: йә ут яқмаһса, йә лагерь короп был тирәлә тукталмаһса киһәтеүсә иһкәрмә-язмаларзыр. Тимәк, курсаулык-музейға яқынлашабыз. һәм шулай булып сықты ла. Ана яр башында сақырыуһы языу пәйзә булды: “Нөрүөн норғуй! – Добро пожаловать!” “Рәхим итегез!” була инде беззәңсә.

Беззә экскурсовод ханым қаршы алды: “Нөрүөн норғуй! Нөрүөн норғуй!” һәм шунда ук бик қиң әһкәртте хәтерләткән қоролмаға егер-етмәһтән музей-қурсаулык һақында һөйләй зә башланы.

“Дружба” тип аталған “Өләүһә тарихи-архитектура музей-қурсаулығы” ни бары ун өһ йыл ғына әһләп килә икән. Ул хәзәрге Якутскиға һигез булып тигән ниәт менән төзөлгән острог урынында асылған. 1632 йылда утыз юлдашы менән килгән Петр Бекетов төзөткән острогты, һыу хәүеһенән қурқып, етмеш сақырым өһкә күсерергә мәжбүр булғандар(2001 йылдың язында аяуһыз һык ташқан Өләүһә Саһаның башкалаһын һыуза йөззөргәһ, ағас қоролмаларзан ғына торған асык һауа аһтындағы музейға ни хәтләм зур зыян ки-

леүән күз алдына килтереү қыйын түгелдер). Ана шул тарихи урын зәңгәр күк сатыры аһтында музей-қурсаулык әһләүгә ярап қалған да инде. Музейзың биләмәһе йөз илле гектар саһаһы. Ундағы қомартқы қоролмаларзы, ашығып қарағанда ла, дүрт-биш сәғәт вақыт қәрәк тизәр. Көнләһмәһ ерзән көнләһмәлә күренеш. Башқортостанда бит бындай мәзәни-тарихи музей булып уйлағаны ла юк бит! Исһаһам, бер генә бөртөк булһа ла...Ә Саһа илендә бындай музей өһсәү икән. Шунан инде бындай музейзы үзөбеззә күрөп өйрөнмәгән беззәргә руссалап тороп: “Да-а...” тип әйтергә генә қалғанын аңлай торғанһығыззыр.

Беззә иң әлек тыш яғынан қарағанда әһкәртте хәтерләткән қоролмаға алып инделәр. Ишегенәң башына “Балаған – традиционное зимнее жилище” тигән языу қазакланған. Балаған – үзө торлак, үзө музей экспонаты. Бәй, экспонаттың әһе тулы йәнә музей экспонаты имеш. Юк, һауыт-һаба, анау һорө айһу тиреһе ябылған қресло, қәштәләргә тезелешөп ултырған ағас йә туз һауыттар ғына түгел, қап уртала ултырған дәү сыуал да, сыуал алдындағы көлдөксәлә қыя һөйөп қуйылған көлсәләргә, табалағы қоймақтар за, ағас шешкә тезөп, қулдарыбызға тотторолған вак балықтар за, ағас һауыттар за мөлдөрәшкән қымыз за, хатта, саһа ризығын ауыз иттерөп йөрөгән бынау милли кейемлә ханым да... Ә инде ошо музейзы төзөүгә ер биргән Усталдан районынан килгән олонхоһуттар менән милли йырзар башқарыуһы үзөшмәкәр йырсылар һақында әйтеп тораһы ла түгел.

Балаған тигәндәре, тыштан қарағанда әһкәртте хәтерләтһәлә, әһтән қарағанда блиндажға окшаш қоролма булып сықты. Йыуан-йыуан таяузарға һалынған урзаларға “һайғаузың ағаһы, бүрәнәнәң қустыһы” тип әйтмәлә йоморо ағастар йәйелгән дә дүрт яқтан шундай ук йыуанлыктағы ағастар һөйләгән. Тегеләре – түбә тактаһын, былары дүрт стенаны алмаштыра.

Қиһек пирамиданы хәтерләткән ошо қоролмаға тош-тош урындан бәләкәй генә дүрткел тишектәр уйылған да шунда рамһыз быяла қуйылған. Тәзрә була

инде былары. Королманы тыштан калын итеп балсык менэн Һылағандар. Түбәһе лә һылаулы. Бына һиңә балаған. Изәне ер. Унда бесән түшәлгән. Кап ур-тала сыуалы. Уның тура тартмалы мөрийәһе (саң һурғысың ары торһон!) балағандағы төтөндө лә, есте лә, санды ла һурып алып тора икән. Утынды һөйәп куйып дөрләтеп яғып ебәреуең була – гөрләтеп тартып ала ла қуя икән.

Сыуал ауызынан өстәрәк – ылаш. Унда, безең ата-бабаларыбыз һымак, корот киптерә торғандарзыр, балык та ыслайзарзыр, ахырыһы... Стеналары һөйәлгән бүрәнәнән булмаһа, әсе үтә киң итеп эшләнмәһә, тәзрәләр уйылмаһа, торғаны башкорттоң элекке аласығы был балаған тигәндәре. Тик үтә иркен.

... Хәтеремдә, Бөйөк Ватан һуғышы мәле ине. Дүрт-биш йәштәрәмдә мин, Бибикамал апайыма иптәш булып, гел фермала йөрөй торғайным. Ферма Кәлтәгәү тигән йәйләүгә күсә, без аласыкта көн итә инек. Унда ла сыуал. Унда ла ылаш. Ылашта һәр сак баш-баш итеп йомарланған корот ята. Шунда ята-ята улар таш булып ката. Қыш көнө шуны кырып, изеп, һары май, борос һалып тороп әсһәң, қыш бабай яныңа яқын юламай.

Саха балағанында ла ут янында йылыныр булғандар. Апайымдар за, тана көтөп, ямғырза лысма һыу булып кайтып инерзәр зә, сыуалды дөрләтә яғып ебәреп, шунда өйрәлә-сөйрәлә ки-бәнерзәр ине. Алмашка кейемдәре булмағас, калай итһәндәр... Кем уйлаған, саха еренә килеп, шул миһнәттәрзә искә төшөрөрмөн тип...

Хәтергә хәтер ялғана.

...1995 йылда Гөлнур Хөсәйенова, Розалиә Солтангәрәева, Салауат Хөсәйеновтар менән Таулы Алтай республикаһында узған филми конференцияла катнашканда Рәсәй Фәндәр академияһының Себер бүлегендәге филология институты директоры профессор Александр Бадмаев (оло үкенесебезгә қаршы, яңырақ қына вафат булып қуйған икән. Ауыр тупрағы еңел булһын! Гүре яқты булһын!) үзе бүрәт буларак, милләтенең бер йолаһын атқарып күрһәткәйне. Усак янындағы кес кенә табынға ултырып, ризықты ауыз итер алдынан, ул рюмкаһын тотоп, ут янына барзы.

Тәүзә, шул һауыттағы шарапты семтегәндәй итеп кенә алып, утка сиртте. Быны ул өс тапқыр кабатланы. “Утты һыйлай”, – тинеләр, уның қыланьшына аңлатма биреп. Шунан Күкте һыйланы, уң яғы менән һул яғын да буш калдырманы. Шунан һуң ғына шарапты үзе ауыз итте. Сахаларза ла шундайырақ йола бар икән. Балағанда безең өсөн сәй, қымыз, көлсә, балык, қоймак әзерләгәндәр ине. Профессор Н.Е.Петров (ул үзе тел белгесе) қулына башкорттоң бормасаһы (кубогы) кеуек итеп һырлап эшләнгән ағас һауыт тотоп, сыуал янына килде лә тамак төбө менән саха телендә көйләп-көйләп, илгә-ергә именлек, рухтарзың мәрхәмәт итеүзәрен теләп, һамаклап торзо-торзо ла, дөрләп янған утты тәүзә қоймак менән һыйланы (бер-бер артлы утка қоймак һелтәне), шунан өс тапқыр қымыз тамыззы. Мәжүси сахалар ут рухына бына шулай табыналар икән. Иғтибар итегең, “боронго” тигән һүззәрзә кулланманым. Сөнки бабалары православие динен кабул итһәләр зә, музей экспонаты рәүешендә королған балаған йә урасаларында иконалар торһа ла, мәжүсилек, тәбиғәт рухтарына, Асқы, Урта, Өскө донъя рухтарына, ақ шаманға, қара шаманға инаныу башланғысы уларза әле лә көслө. Йәштәр араһында тәңрелек диненә сакырыусы хәрәкәт башлануы ла низер һакында һөйләй буғай. Хәйер, бер аз ситкә киттем буғай.

Аңғарғанһығызыр, Александр Бадмаевтан айырмалы рәүештә, саха профессоры күкте лә, дүрт тарафты ла “һыйламаны”. Азақ ошо ук балағанда Усталдан улусының үзешмәкәр артистары Петров бер тапқыр күрһәткән йоланы концерттың бисмиллаһы рәүешендә атқарғайны. Был осрақта ла күк менән дүрт тараф “хәтергә алынманы”. Әммә, уның қарауы, Күкте искә ала торған махсус йолаһы бар икән саханың. Ул йолаға тәүге көндө үк юлыктык без. Гуманитар тикшеренеу институтында олонхоһуттар сығышын тыңлағандан һуң ыксым ғына фуршет ойошторзолар за, озақ һузып тормастан, бөтәһе лә залға атлыкты. Шунда ук култыклашып, устарын уска йомоп тотоношторлар за, түңәрәк яһап, миңә тойолғанынса, ике-өс кенә нотанан торған һамак

көйөнө тирбэлэ-тирбэлэ, гел уң аякты алдан йөрөтөп, берсэ алға, берсэ артка тартылып, сэгэт стрелкаһы йүнөлөшөндө экрен-экрэн хэрэкэт итэ башланылар.

– Был ниндэй хороход? – тип хоранык без.

– Оһоуһай! – тинелэр уйынсылар ғорурлык менэн.

“Нимәһе ғорурланырлык икән инде?” – тип уйланым мин тәүзә. Азақ иһә шуны белдем. Бына шулай, берсә башты эйә биреп, түңәрәк эсенә тартылып, берсә башты артка саңкайтып, сиенгәндәй итеү тәүзә Ергә, унан Күккә, тимәк Тәңрегә баш эйеүзә аңлата икән. Хәзерге вақытта ни яғы менәндер үзебеззәң һабантуй байрамын хәтерләткән саханың *Ысыах* тигән боронғо дини байрамдарының ритуал бейеүе рәүешендә барлыкка килгән Оһоуһайҙың рухи нигезе тип тәңрелек дине, икенсе төрлө әйткәндә, *Айыы тәңре итәгәлэ* (сағыштырығыз: *тәңре тәгәлэ*) иҫәпләнә. Шуға күрә республиканың баш калаһында Оһоуһай һарайы, Тәңрелек храмы, улустарҙа Оһоуһай йорто *Айыы йорто* төзөү мәсьәләһе күтәрелеп ята икән бында. Шунан, саха ғорурланмай, кем ғорурланһын!

Бынан теүәл ун өс йыл элек һуғыш һәм хезмәт ветерандары “*Оһоуһай йәмғиәте*” ойшторған. Йәмғиәт ошо хороходты башлап йөрөүсә, йыр башлаусылар әзерләүзә зур уңыштарға ирешкән һәм хороход бейеүе оҫталарын әзерләү үзәгенә әүерелгән. Шунан ни, йәнә саха ғорурланмай, кем ғорурланһын!

Оһоуһай – ЮНЕСКО-ның исемлегенә индерелгән берзән-бер якут милли байрамы икән. Шунан ни, ғорурланмас ерзән ғорурланыр сахалар! Мәзәни-дини әһәмиәтенән, халыктың поэтик, хореографик, музыкаль һәм йырсылык сәнғәтен үстөрөүзәгә зур роленән тыш, оһоуһайҙың шундай бер хикмәтле яғы ла бар икән. Тикшеренеүселәр шуны асыҡлаған: оһоуһай гимнастика, аэробика кеүек үк, кешенең сәләмәтлегенә ыңғай йогонто яһай, ти. Оһоуһайҙа катнашыусылар, бер кызғанда, 10-15 сакырым юл үткәндәгеләй, көсөргәнеш кисерә имеш. Шунан үззәренә милли хороходы хақында кайһы саха ғорурланмайынса ғына әйтә алһын инде!

Бына әле лә үзешмәкәр артистар сығыш яһап бөтөүе булды, балагандан сығыу менән, сахалар, кунактарҙы ла әйзәп, кулға-кул тоношош, култыклашып түңәрәккә баҫтылар за, “оһо-уһой” зан һалдырып, оһоуһайҙа әйләнә лә башланылар. Кафеларында кунак күрһәткәндән һуң, автобуска тейәлеп киткәнсе, Якутскиҙың боронғо нигез таштары зыңлап тормалы итеп йәнә оһоуһайҙа әйләндөләр зә әйләндөләр, йырланылар за йырланылар. Ә йыр тигәнәм тотошлайы импровизацияға корола: йыр башлаусы ни күрә, ни уйлай, көйгә һалып, шуны бәйән итә. Әйткәндәй, кунактар катнашкан был хороходта башлап йырлаусы ролен бая утка табыныу йолаһын күрһәткән профессор Н.Е.Петров аткарҙы. Әлегә Оһоуһай йәмғиәте советының рәйестәштәренә дә береһе ул икән.

Сахалар кышын йәшәй торған балагандан йыраҡ түгел ғәләмәт зур һәм бик тә бейек кыуышты хәтерләткән бер королма тора. Ана шуны *ураса* тип йөрөтәләр зә инде. Эстән ул бер ни тиклем тирмәне хәтерләтә. Әммә тирмә кеүек тирелмәле түгел. Әзәм буйынан сак кына бейегерәк, аралары 2,5 – 3 метр калдырылып, түңәрәк буйынса ултыртылған бағаналар. Ырып, семәрләп бизәргәнән шул бағаналар, шундай ук итеп бизәлгән урзалар менән тоташтылырған. Шуларға, түңәрәп сыккансы, аралыклы итеп, һайғаузар һөйәлгән. Шулай кыуыш һасил булған. Әммә түбәһендә улар тоташмай, тирмәнең сағарағы (төндөгө) һымак түңәрәк тишек һасил итә. Тик ул түңәрәктең туғыны юк. Туғын аҫтарак. Кыуыш ағастарының йыуан яғы ергә терәлеп әлегә бағана урзаларына һөйәлә лә, остары шул өҫкө туғынға таяна. Бағаналар араһы, яңылыш кына һанамаһам, ун ике сектор һасил итә. Был яғы менән дә ул боронғо төрки-монгол тирмәһен хәтерләтә. Ул да шулай ун ике секторға бүленер булған. Тик бағанаһыз ғына. Тирмә канаттары үззәре үк бағана вазифаһын аткарған. Шул ун ике сектор – йылдың ун ике айын кәүзәләндөргән. Урасала ла шул идея кәүзәләнгәндер, моғайын. Урасаның уртаһында калын тактанан көлдөксә буралған. Шул бурама уртаһына балсык төйөлгән. Шунда аҫкак

куйылган. Тэгэйнлэнеше: шунда ут ягыла, аш бешерелэ, сэй кайнатыла.

Секторзарзың һәр берененэ урындык йэйелгән. Иң ситтэгеһе хезмәтсегә тэгэйн, уға етэгеһе – ир балаларға, башка ир-атка, һул яктағылары – катын-кыз, кашығаяк өсөн. Унда турһыкты, тырызды, батманды хәтерләткән һауыт-һаба ултыра ине.

Зәңгәр күк көмбәзе астындағы музейға төрлө улустарзан тарихи-архитектура ягынан әһәмиәтле йорттарзы күсереп ултырткандар. Борогон улусының Томтор тигән төбәгенән – тәүге мәктәп, Кычкин тигән писарь йорто, Мегин-Кангаласс улусының Чубучан тигән ерендә 1790 йылда төзөлгән Копырин амбары, тағы әллә ниндәй королмалар килтерелгән. Улар байтак. Иске королмалар менән бер рәттән реставрацияланған королмалар (Басов йорто, бағана башындағы бурамаға мәжүсисә ерләүзе күз алдына килтермәле боронго кәберлектәр). Элекке стилдә төзөлгән яңылары ултыра. Мөһабәт канаттарын елпеп әллә кайзан ук үзенә әйзәп торған ел тирмәнә иҫ-акылды алмалы үзенсәлекле королма булып сыкты. Боронғоларзың был техник казанышы халықтың ижади һәләтенә үзенсәлекле һәйкәл кеүек кабул ителә.

Ә уның эргәһендәге Зашивер Спасс сиркәүе һуң! 1990 йылда реконструкцияланған был изге йорт 1700 йылда Индигирка йылғаһы буйында төзөлгән булған. Сиркәү хәзер зә үзенә төп вазифанын аткармалы. Шуның менән бергә хәзер ул тарихи музейзы хәтерләтә. Бында боронго славян, урыс телендәге дини китаптар менән бергә якутсаға тәржемә ителгәндәре лә бар. Стеналарзағы һүрәттәр Саха илен православие диненә күндәреү тарихын тасуирлай. Күренекле миссионерзарзың портреттары кәзерләп һаклана. Ошонда ук үз теләге менән беренсе булып урыска, Рәсәй диңгезсәһе С.Дежневка, кейәүгә сыккан саха кызы Абакайдаға бағышлап И.И.Попов тигән рассәм төшөргән “Ирен көтөүсә Абакайда” һәм “С.Дежнев Бозло диңгезгә китер алдынан ғаиләһе менән” тигән картиналары, һызма мылтығын ике иҫенә тиң һалып арып-талып килеүсә С.Дежневтың скульптур һыны тора.

Басов йорто этнографик экспозицияға бай. Унда һәр төрлө милли бизәнәү әйберзәре, боронго һауыт-һаба, эйәр-өпсөн кеүек әйберзәр тупланған.

Музейзың королмалар рәүешендәге экспонаттары, шул экспонаттар эсендәге бай коллекциялар менән танышып сыккас, Саха халкының тарихы, этнографияһы, мәзәниәте, дине, донъяға карашы һақында кыска вақытлы курс үтеп сыккандай булдык. Улус артистары сығышы иһә шул курсты тағы ла йөкмәткелерәк иткәндәй тойолдо.

Музей менән танышкан арала төшәуып та киткән имеш.

– Бөтәгез зә кафеға! – тинеләр зә, инде үзәбәз бер тапкыр үткән һукмак буйлап кире якка алып киттеләр.

– Бәй, – тиештек без. – Бында ниндәй кафе булһын?

– Ниңә? Асык һауалағы музейзың кафеһы ла зәңгәр күк астында булуы иһтимал.

Шулай баяғы йөрөгән һукмағыбыззы кире кыуа торғас, киҫек пирамида өҫтөнә төзөк пирамида ултыртылған һымак тойолған бер королма алдына килеп бастык. Эсенә ингәс, төшөндөк. Бәй, был бер юлы сахаларзың традицион урасаһы менән балағанын бер юлы кәүзәләндәреүсә стилләштерелгән королма имеш. Кыуыш кеүек сатыр. Әммә һайғаузарзан һасил булмаған. Эстән карағанда, мүккә күтәрелгән, стеналарының бейеклеге ике—ике метрзан сак кына ашыузыр, моғайын! Үззәре алтау. Мөйөштәре лә алтау. Алты кырлы кәләм мени! Әммә өҫ яктары эскә карай иңкеү. Түшәме сатыр кеүек ябылған. Уны алты бағана терәп тора. Стена һайын берәр тәзрә, Якутстан тәбиғәтен тасуирлаусы пейзаж картиналары, болан, бүре баштары.

* * *

Зәңгәр күк көмбәзен кыйык иткән тарихи-архитектура музейы – үзенә бөтә булмышы менән, боронго оригиналлығын һаклағандары ла, реставрацияланғандары ла, яңы заманға яраклаштырылып стилләштерелгәндәре лә, улар өсөн ерзең мул бүленеүе лә – барыһы, барыһы ла, Саха илендә боронго тарихи, мәзәни комарткыларға иғтибарзың, уларға ихтирамдың һәр кимәлдә лә

ни тиклем зур икәнән бер ниндәй реклама һәм сакырыу, өндәмәләргез зә, үззәре үк, өһһөз телгә килеп, кыскырып һөйләп торғандай тойолдо.

8. Ятһыраған якташтар

Конференция асыу тантанаһында Саха илендәге башкорттар хакында әйткәнем — миңең асыш түгел, заманыбыздың күренекле тарихсыһы Әнүәр Әсфәндиәровтыкы. 1971 йылда ул “Совет Башкортостаны” газетаһының 9 декабрь һанында “Якутстанда башкорттар” тигән мәкәлә менән сығыш яһағайны. Шунда әйтәләр, XIX быуаттың икенсе яртыһында өс меңләп башкорт Саха иленә мәңгелеккә һөрөлгән булған икән. Виллюй округында – Александровск, Сәргәлгә йылғаһы тамағында – Сәргәлгә, Сунтар улусында өс ауыл ана шул башкорттар тарафынан нигезләнгән булған. Якут кәрзәштәр яңы ерзә үзләштерергә ярҙам итмәһә, аяуһыз язьмыш қосағына ташланған башкорттар тиз генә мандып китә алмас ине. Улар иғәнә йыйып, акса, мал-тыуар яғынан қараған үгәйһетелгән башкорттарзы.

Әнүәр қорзашының язмалары менән яқшы таныш буларак, 1977 йылда Саха иленә килгәнәндә, Мөхтәр Сәғитов ул телгә алған милләттәштәребеззәң бөгөнгө вариштарының хәлен белешмәк була. Күренекле фольклорсыбыздың был изге ниәтен урындағы етәкселәр хуплай. Һәм Мөхтәр ағайға улардың ярҙамы менән Саха иле буйлап сәйәхәт итәү бәхетә тәтей. Уға, ысынлап та, теге мәлдә һөрөлгән милләттәштәребеззәң эзенә төшөргә насип була. Сунтар районына барғанында, бында егермеләп башкорт ғаиләһе йәшәүен ишетә. Ниндәй мақсат менән йөрөүен белеп калып, үззәре үк килеп уны табыусылар за була. Шундайзарзың береһе булған Сара атлы апай менән осрашыуын Мөхтәр ағай үзенең юльязмаларында былай тип телгә ала: “Без уның менән күрешеп, озақ қына һөйләшеп ултырзык. Ул 1921 йылда Ново-Александровск ауылында Ғәлиулла Нариманов тигән указһыз мулла ғаиләһендә тыуған, якут мәктәбендә укыған, күп йылдар медсестра булып әшләй икән. Әсәһе Олекмала һөргөнсә ғаиләһендә тыуған булған.

– Беззәң олатай, өләсәйзәребез Уралдан килгән башкорттар булған. Уларзы ни өсөндөр күпләп-күпләп, бығаулап, этап менән ошо яқка мәңгелеккә һөргөнгә қыуып килтергәндәр. Улар бер нисә ай буйына йәйәүләп, бик интегеп килгәндәр. Бик күп кешенең юлда үлөп қалыуы тураһында һөйләгәндәре иҫемдә қалған. Башкортостанда, бәлки, беззәң нәсәлдәр зә барзыр. Тик без уларзы белмәйбез.

Беззәң Мачесмар ауылы 1938 йылдағына таралып бөтө. Ауылыбыз бик матур ине, колхоз төзөп йәшәнек. Унда хәзәр зыяратыбызғына қалды. Зыярат әле булһа ла бар. Үлһәк, шунда барабыз инде. Мәйетте шунда илтеп күмбәз, үзөбезсә тәрбиәләп қуябыз, – тине ул.

Сара Кривошапкина-Нариманова апай үзешмәкәр түңәрәктәрзә актив қатнаша икән. Башкорт, якут, рус телдәрендә йырзарзы оқта башқарыуы менән уның был яқтарза даны таралған. Мин унан биш – башкорт, шулай ук якут, рус халық йырзаны өлгөләрән магнитофонға язып алдым“ (Якутстан башкорттарына сәйәхәт. – 66-67-се б.).

Ә инде шул ук район үзөгәндәге Әһлиулла менән Қаһарман тигән бер туған Насировтар янына йыйылған башкорт қоронда Мөхтәр ағай улар ауызынан “Уйыл“, “Йәмле Ағизел буйзары“, “Дим буйы“, “Өфө“ йырзанын, шаян тақмақтар язып ала.

Бер осрашқанда Мөхтәр ағай Саха илендә үткән күндәрән хәтергә алғайны. Шунда әйтәүенсә, Сунтар улусындағы милләттәштәребез табын артында фольклорсыбыздың үзән дә йырлатқандар икән. Шул турала һүз сыққас та, мин, моғайын “Қаруанһарай“ йырын башқарғандар, тип уйлап қуйғайным. Ни өсөн тигәндә, уның ошо йырзы яратып йырлауы күллөбөзгә лә күптән мәғлүм ине. “Ине“нән һалдырып, әле үзем шул турала язып ултырам, қолағым төбөндә һалмақ қына қөйгә Мөхтәр ағайзың бәрхәт кеүек баритоны яңғырай башлағандай тойолдо:

Айқай зағына сайқай керзәр йыуа,
Һай, кем, керзәр йыуғанда,
Талмаймы икән уның беләккәйзәре,
Һай кем, сайқағанда?
Күрше генә тороп, күрешә йөрөп,
Һай кем, күрешә йөрөгәндә,

Янмаймы икэн уның йөрәккәйзәре,
Най кем, кис ятканда?

Азак кына, Мөхтәр ағайзың сәйә-хәтнәмән укығас кына, белдем: уның репертуары бай ғына булған икән. Урал һынлы ерзән килеп, поляр һызат аръяғында кунактың танһык милли йыр яңғыратыуын тыңлап ултырған ирмен тигән ир азаматтарзың да күззәренән бөрсөк-бөрсөк йәш тамсылары тәгәрәүен күз алдыма килтерәүем булды, ирекһеззән тамак кырып куйыуымды һизмәй зә калдым. Минәң хәлемде һизеп, Мөхтәр ағайым:

– Минәң моңға түгел инде. Халкыбыз моңон, бабаларыбыз ватанын һағыныу тойғоһо һисләндрәзе уларзы, – тигәйне, урынһыз булһа ла, акланғандай итеп тә, әлеге лә баяғы баһалкылығына барып та.

– Әлбитгә, әлбитгә, шулай булғандыр... Әммә Мөхтәр йырсының төшөп калғандарзан түгел икәнә лә мәлғүм! – тигән булдым. Ул иһә ғәзәтенсә тыйнак кына көлөп куйыу менән генә сикләнде.

Насировтар ойошторған кор сәйәхәтсенәң хәтеренә һык кына уйылып калған икән. Үзенең сәйәхәтнамәһендә Мөхтәр ағай уны ярайһы ғына ентекләп тасуирлаған: “Әһлиулла ағай бер аззан:

– Ағизелкәйзәрзе, ай, кискәндә,

Бер йырланым ишкәк ишкәндә.

Бер йырланым, дуһтар, бер иланым,

Туған илем исемә төшкәндә, – тип озон көйгә йырлап ебәрзе. Уны Каһарман ағай алмаштырзы. Йыр артынан йыр китте. Мин тизерәк магнитфонды короп куйыу яғын караным.

– Уралдан қилгән туғаным, бер йырла әле! – тип быуынға төшә башланьлар. Йүнле тауышым булмаһа ла, каршы килә алманым, “Шафик“ты йырланым. Ул йыр менән дә котолоп булмань, тағы берзе йырлаттылар.

Гөлсирә Остабунаева аһай:

– Әй, рәхмәт, энем. Һин без йәш сакта аһай-инәйзәр йырлаған йырзарзы ишкә төшөрзөң бит әле. Элек үзе моңло, үзе озон йырзар йырлай инек. Хәзер онотоп бөттөк, шакы-шоко такмак кына калып бара, – тине.

– Кайһы берзә радио аша башкортса йыр ишетәбез, тик һүззәрен отоп кала алмайбыз. Телде лә онотоп бөтөп бара-

быз инде. Хәзер без башкорт, урыс, якут аралашып бөттөк. Кайһы өйгә инһәң дә — интернациональ ғайлә. Өйзә күберәк якутса йә русса һөйләшәбез. Балаларға, килән-кейәүзәргә башкортса өндөшһәң, аңламайзар, – тип дауам итте Каһарман ағай.

Осрашыу бик күнелле үттә“ (72-се б.).

Мөхтәр ағайзың юльязмаһында әйте-леүенсә, ул һуғылып үткән Олекма тигән районда 70-се йылдарзың урталарында һикһәнләп башкорт ғайләһе йәшәгән. Улар за ата-бабалары моңон онотмаған була. Һәр хәлдә, фольклорсыбызға шунда йәшәгән Рәхимов Хәйрулла тигән башкорт ағай “Йәмле Ағизел буйы“, “Өфө“, “Тәфтиләү“, “Башмағым“, “Наган“, “Минзәлә“ йырзарын йырлап, көйзәрен скрипкала уйнап ишеттерә.

Күптәрзәң хәтерендәлер әле, 1972 йылда Якут АССР-ы төзөлөгә 50 йыл тулыу уңайы менән Башкортостанда Якут әзәбиәте һәм сәнғәте декадаһы булып үткәйне. Якут артистары араһында РСФСР-зың атказанған, Якут АССР-ының халык артисткаһы Феврония Баишева тигән хормейстер менән Якут АССР-ының атказанған артисы Геннадий Баишев та була. Шуны иштә тотоп, М.Сәғитов Якутскиза уларзы эзләргә тотона. Һыкыша торғас, Ф.Баишеваны табып ала һәм уның менән һөйләшөп ултыра. Шунда артистка атаһы яғынан олатаһының башкорт булыуын хәбәр иткән уға. Фольклорсыбыззың Сунтар районына (хәзергесә, улусына) башкорттарзы эзләп барыуын хуплай һәм: “Мегино-Кангаласк, Амга, Олекма райондарына ла барһағыз, якшы булыр ине. Унда башкорттар күп булырға тейеш, – ти. Һәм хормейстер буларак үзенең киммәтле күзәтеүе менән дә уртаклашып: – Сунтар районы фольклорға бай. Бигерәк тә шул район якуттарында пентатоника элементтары йыш осрай. Ғөмүмән, якут халык йырзарына диатоника хас. Мин Сунтар якуттары йырындағы пентатоника элементтарын башкорт йыры йоғонтоһонда туған күренеш түгелме икән, тип уйлайым“, – тип өстөп куя (59-сы бит).

Якташымдың юльязмаһын яңынан карап ултырғанда шул хәтергә төштө: Якутскиза сакта урындағы башкорттар тураһында һүз сыжқас, саха фольклор-

сыһы Надежда Дьяконова: “Башкорттар Сунтар, Олекама тигән улустарза йәшәй. Университет профессоры Н.Г. Петров тәүгәһенән. Ул сахаса йырлаһа, йыры нисектер икенсерәк яңғырай. Миненсә, башкорттар кеүек һузыңқырай шикелле ул”.

Был профессор менән конференция иртәгә башлана тигәндә үк танышканык. Ул үзе республикала Оһоһай йәмғиәте ойштороуза әүзем катнашып, шуның етәкселәренең береһе буларак, “Бөйөк Туймаада өстөндә оһоһай” тигән альбомға төшкән. Шуны миңә бүләк иткәйне. Мәгәр яқынданырак танышып, һин дә мин гәпләшәп ултырыуға форсат сыкманы. Оло ғына йәштә булһа ла, беззәң БДУ профессоры Нәғим Ишбулатов һымак, йыр-моңға маһир икәнән танытып өлгөргәйне. Мин күрергә, катнашырға насип булған оһоһайзарза гел ул башлап йырлаусы ролен аткарзы. Теле, көйө ят булһа ла, тауышы, моңо бар икәнән айырыуы кыйын түгел ине.

Ошо урында йәнә бер хәтирә: “Мине кағыз битенә төшөр әле!” – тип үтенгәндәй булды. 1992 йылдың көзөндә Баймакта фольклор буйынса семинар үткәрәп йөрөгәндә, күренекле музыка белгесебез Фәрит дуһым Камаев менән һөйләшәп ултырғанык. Һүз эйәрә һүз китте лә, һүзебез осо озон көй язмышы, өзләү сәнғәтенә киләп олғашты. Шунда ул: “Әһмәт ағай, в принципе, һәр башкорт өзләй ала, һәр башкорт озон көйгә йырлай ала. Экперимент ярзамында иһбатланған был. Бындай маһирлык гөндар аша бирелә. Өзләү сәнғәтенә эйә булған, озон көй йырлаған халыктарза тауыш, көй сығара торған тукумалар бөтөнләй икенсе төрлө була”. Бушка ғына иһкә төшмәгәндер был һүзәр. Теле үзгәрһә лә, йөзө үзгәрһә лә, Саха ғалимының моңонда башкортлок калыуына, Фәрит дуһым әйтмешләй, гөндар сәбәпселер, моғайын.

Илдән ситкә сығып йөрөгән кеше өсөн яңылык түгел. Башкортостан менән Татарстандан алыһкара китһән, татар ни зә башкорт ни, тип карай башлайзар. Урындағы халык кына булһа, бер хәл – улар үззәрә үк шулай ти. Һәр хәлдә, башкортка хас караш был. Боронғо язмалар, рәсми кағыззар менән

әһ иткеләгән кешеләргә шул да мәғлүм: Рәсәй тигән империяла төркизәр элек татар тип кенә аталған: хакас – Абакан татары, төмөндәр – Себер татары, башкорттар – Урал татары. Әзри зә, нуғайы ла, малкары ла, карасәйе, башкаһы ла татар (әйткәндәй, бөгөнгө көндә Татарстанда язылған бәғзе хезмәттәрзә, шул иһәптән диссертацияларза, беззәң хакта һүз сыкһа, “башкорттар” тиһе урынга, беләһегезме, ни тизәр? “Иһел-Урал төркизәрә”, тизәр. Бөттө, китте – вәссәләм. Шул иһкә традиция Саха илендә лә һаклана. Йылын, көнөн генә әйтә алмайым, БДУ-ла һиндәйзәр бер кәңәшмә алдынан бер күн иһек алдында өйкөлөшөп торғанда рус совет әзәбиәте кафедраһы мәдире профессор Вера Сергеевна Синенко ошондай хәбәр һалғайны: “Егеттәр, беләһегезме? Якутияла, оказывається, борондан ук башкорттар йәшәгән. Һуңғы тапкыр халык иһәбен алғанда өс мең башкорт, башкортлогон онотоп, татар булып язылған, ти”. Был мәғлүмәтте ул кайзан алғандыр, һорашырға форсаты юк ине. Бәлки, Ә.З.Әсфәндиәров тапқан мәғлүмәттәр менән хәбәрдар булғандыр. Ә бына М.Сәғитов үзенең сәйәхәтнаһендә 1970 йылда халык иһәбен алған сакта Саха илендә 7679 кешенең татар булып язылыуын асыкһаған ине. Ошо һанға төртөлгәс ни кисергәнән ул шулай тип хәбәр иткәйне үзенең әлеге юльязмаһына: “Якутстанда йәшәүсә татарзар сығышы менән кемдәр икән, тигән уй капыл келт итеп башыма кунды. Ни өсөн тигәндә, Октябрь революцияһына тиклем күп кенә төрки халыктары бер үк “татар” иһеме менән аталып йөрөгөнәлектәрә тарихтан билдәле. Һөргөнсө башкорттар татар аталып йөрөмәйзәрме икән, тигән уй минән китмәнә” (54-се б.). Һәм Сахаға сәйәхәте вақытындағы осрашыузар, архивта тапқан мәғлүмәттәр уның бушка ғына шөһәләһәнмәуән иһбатһаған.

Иһәпһеззәң куйы теуәл, тигән боронғолар. Халкыбыз иһәпле генә! Ләкин теуәл микән һуң ул иһәп? Чита, Иркутск, Саха, Төмән, Бүрәт, Саһалин төбәктәрәндә лә, алыһ һәм яқын сит илдәрзә лә бөгөн булһын үзенең милләтен айыра алмай аһапланған йәки этник сығышына хуш күңел менән караған күпме

кэрзәштәребез бар. (Хәйер, республикабыз әсендә, йә уның әргә-тирәһендә генә йәшәп тә, үзенә милли сығышы менән иҫпләшмәүселәр барында уларға ни һан!).

Ауылдашым Зәйтүн кусты Һибәтуллин Балтик флотында хезмәт иткәйне. Кыска вақытка ялға кайтканында:

— Әхмәт ағай, Балтикаға бер ут-рауза башкорттар йәшәй, — тигәйне.

— Буһа, булыр. Салауат яуы баҫтырылғас, шул яктарға ғүмерлеккә каторгаға ебәрелгәндәр кырылышып бөтмәгәндәр, моғайын. Затын да қалдырыусылар булыуы ихтимал. Салауат яуына тиклем дә, унан һуң да әз башкорт ебәрелмәгәндәр ул тарафтарға, — тигәйнем ул сакта. Әле лә ошо фекерзә калам. Әлдән-әле Үзбәкстанда, Қазақстанда, Читала, Улан-Удә һәм Себерзәң бүтән тарафтарында ауыл-ауыл, йә урам-урам булып ултырған башкорттар һақында ла имеш-мимештәр ишетелеп куйғылай. Бараһы ине лә барлайһы ине шуларзы.

Сахалағы кэрзәштәр һақындағы һүззе дауам итәйек. Мөхтәр Сәғитов менән Әнүәр Әсфәндиәров телгә алған башкорттарзың бөгөнгө вариҫтары менән безгә лә осрашыу насип булды. Без тәүге көндә үк Николай Баишев тигән олонхоһутка иғтибар итә куйғайнык. Фамилияһы ғына түгел, буй-һыны, йөзө, хатта мыйығы ла сәбәпсе ине быға. Буйға буйсан: башка олонхоһуттарзы аша карап ултыра, аскағырак йөзлө. Мыйығына тиклем: “Мин – башкорттоко”, – тип бик йәтеш кенә йәпләшәп тора.

Икенсе көндө, солаһын тура килтереп, уның менән һөйләшәп ултырзык. Шул әңгәмәбеззе һүзмә-һүз теркәйем:

Ә.С. Баишев тигән кешеләр Башкортостандан булырға тейештер?

Н.Б. Шулай тигәнде ишеткән бар. Был фамилияны йөрөтөүселәр Якутскиза ғына ла байтак. Якут өсөн традицион фамилия түгел был.

Ә.С. Шәжәрәң менән кызыкһынғанһың юкмы?

Н.Б. Юк шул, – шулай тине лә Николай, бер аз тын ултыра биргәс, өстәп куйзы, – өйрәнергә кәрәк ине. Былай, әгәр башкорт кешәһен күрһәм, туғанымды күргәндәй булам. Беззә башкорттар Олекма улусында күп йәшәй.

Унда калала тотош татар-башкорт урамдары бар.

Ә.С. Олонхо башкарыу менән күптәндән шөгәлләнәһеңме?

Н.Б. Ике генә йыл. Без бит образдар, ролдәр буйынса йырлайбыз. Түбәнге донъя батырларының берәһенәң ролен мин башкарам.

Ә.С. Ә һөнәрәң буйынса, Николай, һин кем булаһың?

Н.Б. Хәзер мин ирекле рәссам. Картина язам. Әлегә күргәзмәләрзә катнашып өлгөрмәгәнмен.

Асык һауалағы музейға барғанда кемдер:

– Ә бит беззәң директорзың урынбаҫарының да тамырларында башкорт каны тиртә, – тигәйне.

– Кайһы урынбаҫары? – тинем мин кызыкһыныуымды тыя алмай.

– Һуң, конференцияла директор исеменән сығыш яһаны бит. Ана шул.

– Махаров Егор Михайловичты әйтәһеһеһеңме?

– Әйе, әйе. Ул философия фәндәрә докторы. Профессор. Социаль фәндәрә академияһының академигы.

Солаһын тура килтереп, быныһын да тоттом. Уның менән дә әңгәмәбез озон булманы. Уныһын да, түкмәй-сәсмәй, һезгә еткермәксемен:

Ә.С. Егор Михайлович, һеззе башкорт затлы саха тизәр. Шул һакмы әллә наһакмы?

Е.М. Мин йәшерәк сакта наслег бабайлары шулай ти торғайнылар шул. Беззәң якка қасандыр бер башкорт киләп юлыққан. Кайһы быуыныбыззыр инде. Элек бит шәжәрә тигән нәмәгә иғтибар итеүсе булманы. Олатай-өләсәй-зәрәбеззәң тамырын юлланамык. Кайһы берәүзәр уларзың исемдәрен дә белмәй үсте. Үлеләренәң генә түгел, тереләренәң дә...

Ә.С. Мин һеззәң менән тулыһынса килешәм: шулай булды...

Е.Н. Карттар, һинең затың бер башкорттан килә, ти торғайнылар. Минәң әлегә фамилия – боронғо фамилия түгел. Ысын фамилиям Трофимов булған минәң. Атай яғынан олатайзы ни өсөндөр Махар тип йөрөткәндәр. Кушаматы шулай булдымы икән. Ул үлгәс, уның хөрмәтенә фамилиябыззы Махаров тип алмаштырғандар.

Якутскиза “Якташ” тигэн татар-башкорт йәмғиәте эшләп килә икән. Уның менән гәйнә ырыуы башкорто Асия Хәтмулла кызы Клептова етәкселек итә. Асия ханым менән Шәфкәт Тутаевтың бер әңгәмәләшеүенә шаһит булғайным. Шуны ла юльязмама теркәмәксемен:

Ш.Т. Асия Хәтмулловна, башкорти тар күпме бында?

А.К. Йәмғеһе бында өс меңдән ашыу башкорт бар.

Ш.Т. Байтак икән шул.

А.К. Әммә эш һанда ғына түгел, әүземлектә. Халык ауыр кузғала. Теләгән вақытта йыйып алып булмай. Балаларзы үз эсә телендә укытырға ине — булмай. Килеп сыкмай.

Ш.Т. Министерство менән мөнәсәбәт нисек?

А.К. Безең өсөн һәр ерзә лә юл асык. Мәктәп асырға ла була. Рөхсәт итәләр. Бөтөн башкорттарзы бер мәктәпкә йыйыуы ғына ауыр. Иглан биреп, асып каранык: бер кеше, ике кеше килә. Воскресная школа тураһында һүз бара. Иң мөһиме — укытыусы юк. Үз телен якшылап белгән укытыусы юк. Шуға күрә министрствоны ла, хөкүмәтте лә гәйепләп булмай.

Общиналар йылына бер йыйыла ине. Улар хәзер юк. Общиналар Якутскиза қағызза ғына калды. Олекма районында — төп башкорттар. Татар тип язылһалар за. Уны «татарский район» тип йөрөтәләр. Унда барып татар, башкорттар менән осрашканын инде. Үземдә ниндәй материал бар эзме-күпме, шуларзы алып барғайным. Татар, башкорт королтайзары хақында һөйләнем.

Ә.С. Бында мосолман зыяраты бармы?

А.К. Татар-башкорт зыяраты бар. Уны баксаларға кәрәк, тип кала башлығына язғайным: “Нисек оялмайһың? Һинәң йәмғиәтендә 20 мең татар-башкорт. Нисек инде һин үз зыяратығыззы үзегез рәткә килтерә алмайһығыз!” — тинеләр. Ә татар-башкортка бер ни зә кәрәкмәй.

Ш.Т. Республикала хәзер ата-әсәләр көнө үткәрелә, шунда зыяратка баралар. Хәзер урыстар ғына түгел, мосолмандар за бара.

А.Х. Ой, миңәң йүгерәүзәрем. Ой, миңәң субботниктарым бында яһаған! Аллаға шөкөр, әбей-бабайзарым килә, таяктарына таянышып. Ә йәштәр, ир-ат килмәй. Әбей-бабайзар ғына килеп тазарта.

Иртәгә кайтабыз тигән көндә тағы осрашырға һүз куйышканык. Безең эш көнө тығыз ук булырын белгән икән — иртәнге аш ашап сығыуыбызға Асия Хәтмулла кызы килеп тә еткәйне. Без сыға килеп бер автомашина туктаттыкта, кайза-кайза барыуыбыззы аңлатканык, хужаһы беззе йөрөтөргә риза булды. Гуманитар тикшеренеүзәр институты тапкырынан кузғалып китеп, якуттарзың драма театрын, хөкүмәт йортон, Ленин майзанын үтеп киттек. Һулда кайзандыр һерәйеп сығып торған телебашня ла артта калды. Шунан тарырак урамдар буйлап берсә уңға, берсә һулға борғоланып килә инек — тап-таныш ергә килеп сыккандай булдык. Ни өсөн шулай икән, тип якшылап караһам, алдыбызза ғына мөһәбәт манара һерәйеп тора, күккә ашырзай булып. Бынауындай поляр һызат артында мәсет манараһын күрәү үзе бер мөгжизә икән ул.

Без тиз генә автомашинабыззан төшә һалдык та капкаға йүнәлдек. Шофер кәтөп торорға вәғзә бирзе. Мәсеттең тирә-яғы койма менән уратылһа ла, капка тигәнәбез шартлы ғына ине. Ул ябыла-бикләнә торғандарзан түгел. Кил, елдереп килеп ин, әйзә. Матур булып, калаға өр-яңы бер йәм өстәп манараһы һерәйеп торһа ла, мәсет үзе эзер түгел икән әле. Аяк асты тулы кирбес һынығы, ком, кырсын.

Беззе, көлөп-йылмайып, үзем менән рәттәш, ләкин минән мыктырак кәүзәле бер ир каршыланы. Көмөрә танауына, бөзрәләнеп торған каштарына, үзен тоттошона карағанда, Кавказ кешеһе икәнә әллә кайзан ук таныулы ине уның. Без:

— Әссәләме гәләйкүм! — тигәс, бары хөрмәт өсөн генә сырайында уйнаған йылмайыуы капыл балкышка әүерелде.

— Вәғәләйкүм әссәләм! — тине ул һәм өсөбөз менән дә кушкуллап ихлас күрешеп сыкты.

— Бына был ағай Хәлим хажи Аушев була. Безең күз терәгебез, — тип та-

ныштырзы Асия Хәтмулла кызы уның менән. Без иһә һәр беребез үз исемебезҙе әйтеп сыктык. Башкортостандан килгән мосафирҙар икәнебезҙе белеп алғас, Хәлим хажи:

– Һо, улай булғас, һез безҙең Рәхимов дуҫтың иленән инде? – тине.

– Әллә һезҙең Рәхимов менән осрашканығыҙ бар инеме? – тинек.

– Юк та, – тине безҙең аңы таныш, – безҙең Президенттың дуҫы. Шуға ул миңең дә дуҫым.

– Әйткәндәй, Президент Руслан Аушевка берәй яҡынлығығыҙ бармы? Әллә фамилия буйынса азаштар ғынамы? – тип һорамай түзмәнек. Хәлим хажи Ингуш иле Президентын телгә алғас:

– Яҡын ғына кәрҙәшемен, – тип әйтеү менән сикләнде лә был яҡтарға кәһеп итергә теләү килтереүен һөйләүгә күсте. Шунан безҙе мәсет менән таныштыра башланы.

Мәсеттең оло бинаһы менән йәнәш кенә тәһәрәтхана, мәйет тәрбиәләй торған королма бар. Мәсет үзе тыштан бик мөһабәт булмаксы. Булмаксы тим, сөнки манараһы әллә кайҙан күрәнмәле булып ялтырап торһа ла, үзе тыштан матурлауға мохтаж әле. Ваҡытлыса һалынған һикәлтәнән күтәрелеп, мәсеттең эсенә үтәбез.

– Бисмиллаһир рахманир рахим!

– Бисмиллаһир! – тип кабатлай хажи. – Яҡуттарҙы кырағай халык кеүек күрәһеләр бар. Яҡут, безгә карағанда, тазарак ул. Ошо мәсет тоткаһында “Бисмиллаһир рахманир рахим!” тигән яҙыу тора ине. Бер яҡут килде лә: “Бында нимә тип яҙылған ғәрәп хәрәфтәре менән?” – тип һораны. Тәржемә итеп ишеттергәйнем, бәй, был ни ти: “Надо ручку заменить”, – ти. “Ниңә?” – тим. “Потому что тәһәрәт нету, а за ручку берутся”, – ти яҡутым. Карале, мулла игтибар итмәгән, аллаһыз игтибар иткән!

– Яҡуттар за мәсеткә йөрөймө әллә? – тим.

– Килеп-килеп китәләр. Үзебезҙең мосолманды сақырып килтереп булмаған сактар була. Былар кызыкһына. Урамда осраһалар за: “Как там наш мечеть?” – тизәр.

– Исламға күсергә теләгәндәре тойолмаймы?

– Тойолмаған кайза! Аллаға шөкөр, ундайҙар за бар. Берәү мәсеткә йөрөнө-йөрөнө лә, укырға өйрәнде. Ислам юлы менән китте. Хәҙер Мәскәүҙә укый. Уға Абдулғәлим тигән ат куйзык. Бер яҡут үзенә-үзе Шамил тигән исем кушты. Тағы бер яҡут, дөрөһөрәге, яртылаш яҡут егете бар: атаһы Балтик диңгезе яғынан, әсәһе – яҡут кызы. Уға Исрафил тип исем куштык.

– Ә үзҙәре, Рәсәй басып алғандан һуң, православияны кабул иткәндәр икән. “Дуҫлык” тигән тарих һәм архитектура музейындағы балаганда ла, урасала ла металға сүкеп эшләнгән иконалар тора ине.

– Торалыр, торалыр. Ләкин яҡут, асылда, мәжүси булып калған. Үзҙәре менән һөйләшкәндә, ислам менән таныштырам. “Һез бит аллаһыздар: мәжүсизәр, шаманистар. Ысын христиан, исмаһам, ауыр сакта: “О, Боже, помоги нам!” – ти. Ә һезҙең илаһи бер ниһегәз зә юк. Төрлө тәбиғәт рухтарына инанаһығыҙ, шуларға ғына табынаһығыҙ” – тим. Күптәре килешә: “Әйе шул”, – ти.

Мәсеттең эсе иркен, яҡты. Изәндең бер өлөшөнә генә келәм түшәлгән.

– Әле эшләйһе эш күп, – ти Хәлим хажи.

– Бынауы хәтлем матур йортто һисек төзөнөгөз? – тип кызыкһынабыз.

– Һисек булһын инде. Кеҫәлә бер тин юк көйөнсә, Аллаһы тәғәләнең ярҙамы менән генә! Мосолман дәүләттәренең бөтәһенә лә хат яҙзык, ярҙам итегез әле, поляр һызат аръяғында тәүге тапкыр мәсет төзөлә, тип...

– Һалкынлык алтмыш градустан үткеләгән ерзә... Мәңгелек туңлык өс йөз метр тәрәнлеккә етә яҙған ерзә...

– Әйе, әйе. Уныңын да әйттек үзебезҙең мөрәжәғәт-үтенесебезҙә. Бизнесмендың фәләне тегендә ярҙам итә, төгәне – фәлән ерзә, тип язалар. Безгә яҡын килеүсә лә, белешеүсә лә булманы. Кайһы бер мосолман дәүләттәре Мәскәүҙә төзөлгән храмға мәрмәр озатты, безҙе иһә иҫкә алыусы ла булманы. Ярар, Алла ярҙамынан калдырмаһа, төзөп бөтөрбөз әле.

– Амин, шулай булһын! Изге эшегезҙә Алла ярҙамынан ташламаһын!

Шулай тинек. Башкаса һисек йыуатаһың инде поляр киңлеген ислам

нуры менән нурландырырға тырышып яткан был Алла бәндәләренә. Бәлки ошо юлдарзы укығас, үзебезең якта йәшәүсә кеҫәләре калын мосолмандар-за миһырбанлык тойғоһо уянып, уларға матди ярҙам итеү теләге лә тыуыр. Ә бит географик арауыҡ йәһәтенән ер аяғы ер башында ятһа ла, рухи яктан да, та-мырҙарыбызды юллағанда ла, яҡын бит был яҡ. Был хакта нык кына уйландырҙы. Ә уйланырға мосолман зыяратына барыуыбыз за сәбәпсә булды.

Бая урамда тотоп алған автомашинабыздың хужаһы вәғәзәһендә тора торған кеше булған икән. Без мәсеттән сыжқансы көтөп торған. Елдереп кенә мосолман зыяратына килтереп тә еткерзе. Зыярат зур ғына. Унда барып ингәс тә иң тәүҙә шул күзгә ташланды. Төптә бейек кенә бетон стела тора. Унда Бөйөк Ватан һуғышында катнашып, бында килеп, мәңгелек төйәк тапкан кәрҙәштәребезең исемдәре уйып язылған тактаташтар куйылған.

– Быны, – ти Асия Хәтмулла кызы, – Бөйөк Еңеүең илле йыллығына кала мөриәһи куйғайны. Рәхмәт инде уның етәкселәренә!

– Зыярат күптәнге окшай. Баксалары күптән сереп, таштары ығып төшкән, ер менән тигезләнеп йә улылып яткан кәберҙәр күренә, – тигәс ул:

– Зыяратка өс йөз йыллап бар тизәр, – тине.

Бында Исмәғилев, Рәхмәтуллин, Еникеев фамилиялары йыш осрай.

Язмыш кемдәрзе генә килтереп һалмаған тиһең. Исемдәре хәҙер инде йырға, риүәйәткә күскән, Шаһи Бараков, Буранбай, Йүркә Юныс кеүек башкорт ир-азаматтары ла әз түгелдер улар араһында. Ихтилалдар баҫтырылғас, батша ғали йәнәптәре тарафынан һөргөнгә ебәрепкәндәрҙең дә, Сталин дәүерендә сәйәси золом қорбаны булғандарҙың да, кулак тигән ярлык тағылғандарҙың да кайһы берҙәре һуңғы төйәген ошонда табыуы ихтимал. Иркән тормош, озон акса артынан килеүсәһе лә, кәсепсәһе лә барзыр... Әйтеүҙәренсә, бында элек гел башкорт менән татарҙар ғына ерләнгән. Хәҙер инде мосолман булған башка халыҡ вәкилдәре лә урын бүлешкән. Кәбер таштарындағы языуҙарҙың бәғзеләре бында урыс фамилиялы кешеләр

зә һуңғы төйәген табыуын хәбәр итә. Күрәһең, элек тә бында исламға ылығыусы христиандар әз булмаған. Улары кем булды икән? Сахаһы, урысһы? Нисек кенә булғанда ла, безең тарихыбыздың әлегә йүнләп өйрәнелмәгән бер өлөшө, тос өлөшө, ошо Саха иленә килеп олғаша булыр. Уралын бер күреп, Ағиҙелен, һакмарын, Әйеген, Үзәннен, Эҫемен, Әйен, Қаризелен бер уртларға зар булып, һуңғы һулышын алып, күзен мәңгелеккә йомғансы, башкаһын иҫләмәгәндә лә, ошо хакта уй йөрөтмәй калмағандарҙыр кеүек тойолдо был изге ергә килеп үзебезең фарыз мосолманлык һәм кешелек бурысыбызды аткарып, һезең исемдән дә зыярат кылғанда, улар рухына аят укытқанда, кәҙерле якташтарым!

* * *

Якутск калаһына кайһы тарафтан барып керһең дә, юл буйында яңғызар, йә икешәрләп, йә өсәрләп ултыртылған матур-матур бағаналар күзгә ташлана. Матур. Сөнки һырлап-һырлап, бизәрләп, бизәп эшләгәндәр. Уларҙың баштары йә һескә билле кувшинды, йә сәйнүк қапкаһының йоморсаҡлы тотқаһын хәтерләтә. Бындай бағаналарҙы “Дуҫлык” тигән тарих һәм архитектура музей-қурсаулығында ла күргәйнек. Ундағылар тарих һөйләүсә вазифаһын атқара: уларға металдан такталар беркетелгән, шул такталарға Саха ере элек нисек булған, шул турала риүәйәттәр, был яктарҙы Рәсәй нисек үзләштерә башлаған, шуның тарихы язылған.

Был бағаналар – ябай бағаналар түгел икән. Уларҙы һәргә тип атайҙар икән. Уларға ат бәйләр булғандар. Музейға, калаға инер ерҙә күреп, уларҙың шул тәғәйенләнешен ишеткәс, күңелгә һиндәйҙер аңлатып биргеһеҙ хис килеп тығылды. Бәй, сахалар за башкорттар һымак фекерләй икән дә. Хәтерегеҙҙәме, башкорт, һиндәй һыуы һыулаһа, бер үк йырҙы, шул һыуың исеменә яраклаштырып, йырлар булған. Бөйөн кәбиләһенең Төйәләҫ буйын төйәк итеүселәре қасандыр:

Төйәләҫкәй буйы бигерәк йәмле

Аҡ тирмәләр қороп йәйләргәү.

Қайза ла ғына барма, дуҫ-иш кәрәк,

Қаршы сығып, атың бәйләргәү, –

тип йырлаган (“Төйәләс“ йырынан). “Төйәләс“ һүзе урынына Дим буйзарында йәшәүсе меңлеләр – Димде, ике Инйәрзе һыулаусы катайзар – Оло Инйәрзе йә Кесе Инйәрзе, әйлеләр – Әйзе, Үзәнде (Йүрүзәнде), Сафакүлде һыулаусы ялан- катайзар – Сафакүлде кушып йырлар булған. Атыңдың башынан алдымы, ат бәйләгәсенә бәйләнемә – һин шул йорттоң кунағы. Сақырылмаһаң да. Сақырылмаған кунак, кайһы бер этностарзан айырмалы рәүештә башкорт, татар этикаһы буйынса, Тәңре кунағы – иң изге кунак. Сақырыуһыз килеп, һин башкаларға түгел, тик ошо йорттоң капкаһына боролғанһың. Тимәк, уны башкаларзан өстөн куйғанһың. Шулай булғас, һин икеләтә кәзерле. Сақырылып, кем килмәй. Сақырылмайынса ла, килә бел. Сақырылғанды кем һыйламай, сақырылмағанына ла һый-хөрмәт күрһәтеп кара. Бына һиндәй фәлсәфә ята каршы сығып ат бәйләү менән сақырылмаған кунак булыуһың нигезәндә.

Үзегез зә күрә йөрөйһөгөззөр, игтибар итмәй үтмәйһегеззөр, хөрмәтле укыусыларым. Берәй республика, кала, район йә ауыл сигендә һине төрлө телдәге “Рәхим итеgez!” , “Хуш киләһегез!” тигән языулы, йә булмаһа кушкуллап, йә уң кулын йөрәге тәңгәленә куйып, кулы менән тәгәс-туҫтак тотқан һын беркетелгән стела каршы алыусан. Саха иленә тәү килгәндә тәүзә “бағаналык-бағана“ булып тойолған һәргә хакында төшөнсә алдыңмы, уларзың сақырып торған ана шул языузы ла, һынды ла алмаштырыуына төшөнәһең. Һәм әлегә йырыбыззың һүззәрен, уның фәлсәфәүи йөкмәткеһен яңынан исләмәй сараң калмай. Ә исләнеңме, һорау тыуа: “Иртәнең, көндөң, кистең, йоконоң хә-

йерле булыуын да, исэнлек-һаулык һорашыузы ла “оло ағай“ теленән тура тәржемә рәүешендә кулланыуыбыз етмәгән (сөнки балалар баксаһы, мәктәп шулай күнелгә һендерә, гәзәткә индерә), ниңә әле ауыл, район, кала, республиканың сигендәге сақырыу һүззәрен дә, башкаһын да стандартлаштырырға? Ниңә әле, кәрзәштәребез һымак, үзебеззең телебез, фольклорыбыз, гәзәт-йолаларыбыз, этнографиябыз, тарихыбызға нигезләһенеп, шул сақырыу-сәләмләү стелаларына ла милли төҫ, милли колорит бирмәскә лә милли йөкмәтке һалмаҫка?!“.

Саха илендә һерәйеп әллә кайзан ук күренеп торған һәргәләрзе күреп, уларзың нимәне аңлатыуына, әлегә йырыбыз иҫкә төшөп, уның фәлсәфәүи асылы хакында тиктәскә генә уйланмағанмын икән дә, тиктәскә генә башкорт менән саха-якуттың фекерләүендә окшашлык булыуын төҫмөрләмәгән икәнмен. Сахалар ысынлап та ихлас халык булып сықты. Һәм, улар менән башлап орашканда, һәргәләрзе тәүзә күргәндә, күнелгә тулған, тәүзә аңлашылып та бөтмәгән хистәр зә аңлайышлы тойолдо. Мәңгелек туңлыкта йәшәгән саха кәрзәштәребеззең ихласлығын, күнел йылыһын тойоп, биш-алты көн эсендә бер-беребез өсөн үз кеше булып китеүебез зә быға сәбәпсе булғандыр. Шуға ла, без кайтыр юлға сыкканда, ап-ак бағана-һәргәләр хужаларының “Тағы ла килегез!” тигән һүзен кабатлайзар төслө тойолдо. Гүйә ки ауылдашым, мәшһүр халык йырсыһы Дәүләтбай Рәхмәтуллин, исеме ил эсендә дан алған, ил тышында һан алған Айбулат тигән улының курайына кушылып, йыр һуза ине:

...Кайза ла ғына барма, дус-иш
кәрәк,
Каршы сығып атыңды бәйләргәү...

*Өфө, 2000 йылдың сентябре
менән октябре.*

